

Bob Avakian'dan Charlie Kirk Olayı Üzerine Analiz

Neden Charlie Kirk'ün “sol” versiyonu olmadığı – ve neden Demokrat Parti'nin Trump faşist rejimini ortadan kaldırmak için gereken şeyi yapmayacağı ve yapamayacağı- konusunda daha derin inceleme

Editörün notu: Aşağıda yer almakta ve Bob Avakian tarafından 21 Eylül gibi yazılmış olan bu yazı faşist ajitator Charlie Kirk'ün öldürülmesi sonrasında yaşanan kimi zaman başka örnekler ile yaşadığımız coğrafya gündemine de gelen bazı önemli bazı tartışmaları barındırmaktadır. Çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Önceki mesajımda ([136](#)) Charlie Kirk'ün öldürülmesinin çok yanlış olduğunu ve bırakın kutlamayı, hiçbir şekilde meşrulaştırılmaması gerektiğini ve bu suikastın çok zararlı sonuçları olduğunu (Trump ve diğer faşistlerin bunu “düşmanlarına” karşı saldırıları daha da arttırmak için kullanmaları da dahil) açıkça belirtmiştim.

Kendi sözleri ve hareketlerinin gösterdiği üzere Kirk bir faşistti ve Amerikan Hitler'i Donald Trump'ın kilit roldeki örgütçülerinden biriydi.

Yani bir raddede neden Charlie Kirk'ün “solda” bir versiyonu olmadığı ve olamayacağı çünkü “solun” Kirk'ün agresif bir destekçisi ve örgütleyicisi olduğu canavarca, cidden ölümcül baskıya karşı sert bir duruş anlamına geldiği bariz olmalıdır. Ancak Kirk'ün “sol” versiyonu derken kastedilen, sol için Kirk'in (faşist) sağ için olduğu kadar etkili bir destekçi ve örgütleyici olabilecek biri ise, bu konuya yanıt verebilmek için biraz daha derine inmemiz gerekiyor.

İlk olarak gerçək şudur ki söylendiği üzere bir cümle yalana yanıt vermek için on sayfa hakikate ihtiyaç vardır. Kirk gibi birisi, neden iç şehirlerde şiddetli suçların ciddi bir problem olduğu gibi büyük sorulara ciddi bir analizle yaklaşımtansa “ucuz numaralar” ve acımasız atışlar yapabilir, yaygın önyargılar ve cehaleti kullanabilir. Ancak faşistlerin üzerinde ısrarcı olduğu iç şehirlerdeki insanlara karşı daha da acımasız ve açıkça katliama varan seviyede çullanmanın aksine “kulağa zekice gelen lafların” ötesine gitmek ve bu şiddetli suçlar fenomenin gerçək bir açıklamasını sunmak için bu suçların oluşmasına sebep olan ve bunların gerçək çözümünü oluşturabilecek ekonomik, politik, sosyal ve kültürel koşulları daha kapsamlı ve derinden incelemek gereklidir.

Bütün bunlarda kısa vadede faşistlerin birkaç avantajı bulunmaktadır. İlk olarak günümüzde pek çok kişinin “popüler kültürü” ve “kendiliğinden eğilimleri” ciddi meselelere ciddi bir efor sarf etmenin aksine yüzeyseli ve kiniği tercih etmektedir. Ancak bu meselelere ciddi efor harcamak suç gibi toplumsal fenomenlerin köklerine inebilmek için bir zorunluluktur. Bu kökler, bu ülkeyi yöneten ve genel olarak dünyayı hakimiyeti altına almış kapitalizm-emperyalizm sisteminin bizzat doğasında, ilişkilerinde ve dinamiklerinde yer almaktadır.

Bununla birlikte, “sol” olarak sıkça bahsedilen şey çoğunluk olarak kapitalizm-emperyalizm sisteminin bir aracı olan Demokrat Parti’nin parçası olan, bu partiye bağımlı olan veya herhangi şekilde bu parti tarafından temsil edilen sınırları kıramamış olan güçleri içermektedir.

Baskıcı ilişkiler, iklimsel yıkım ve savaş gibi aslında bu sistemin *içine inşa edilmiş* son derece negatif şeylere bir çözüm olmadığı gibi bu sistem altında suça da iyi bir çözüm yoktur. Bu sistemin esası “demokrasi” değildir, *kapitalizm-emperyalizmdir*. Bu sistemin koşullarına göre, faşizm bu ülkenin ve dünyanın yüzleşmekte olduğu krizin bir olası “çözümlemesidir” ve *bu sistemin koşullarına göre* “ilerici

insanların" karşı çıktığı ve nefret ettiği korkunç şeyleri ortadan kaldıracak bir çözümlene olası değildir. Sebebi şudur: *Bu sistemin hakim sınıfının Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen ve diğer güçlü kuvvetleri de içeren bir kesimi faşizm taraftarı olmakta ve aktif bir biçimde toplum içerisindeki faşist güçlere destek çıkmaktadır, ancak hakim sınıfın bu sisteme karşı gerçekten devrimci ve özgürleştirici bir alternatifin taraftarı olan ve bunu destekleyecek bir kesimi yoktur.*

Demokrat Parti'ye bağlı kalan, ona dayanan veya herhangi bir şekilde onun temsil ettiklerinden tamamen kopamayan bir "sol", Demokrat Parti'nin temel olarak "demokrasinin" değil, *imparatorluğun* bir partisi olduğu çelişkisi içerisinde kapana kısılmış demektir. Bunun akut bir göstergesi, bu dönemlerde Demokrat Parti'nin destek almak için eline geçirmeye çalışması gereken büyük bir "ilerici" halk kitlesinin sertçe İsrail'in Filistin halkına karşı yaptığı soykırıma karşı olmasına rağmen *Parti'nin bu soykırımı desteklemeye devam etmesidir.* Neden? Önceden de belirttiğim gibi: *"Çünkü İsrail, dünyanın stratejik önem taşıyan bir bölgesi olan 'Ortadoğu'da' ABD emperyalizminin aşırı silahlı bir üssü olarak 'özel bil rol' oynamaktadır. Bunun yanında İsrail dünyanın pek çok diğer yerinde de ABD emperyalizminin baskıcı hakimiyetini sürdürmeye destek olacak suçların işlenmesinde kilit bir güç olmuştur."*

Bütün bunlar önceden de açıklamış olduğum gibi bazı Demokrat Partiili siyasetçilerin Trump/MAGA faşizmine karşı savaşa destek sağlayabileceği ancak bir kurum olarak Demokrat Parti'nin asla Trump faşist rejimini gerçekten yenme şansı olan türden devasa, şiddet içermeyen ancak kararlı politik altüst oluşu açığa çıkaracak ve buna önderlik edecek vasfa sahip olmadığını göstermektedir. Böyle bir ayaklanma, zorunlu olarak "bu sistemin normal işleyişleri ve süreçlerinin" ötesine geçecektir ve bu sistemin "istikrarını" ciddi derecede hasara uğratabilecektir, ancak Demokrat Parti bir kurum olarak bu sisteme sıkı sıkıya bağlıdır. Gerçek şudur ki Trump faşist

rejiminin suçlarının tırmanmaya devam etmesi ve gittikçe iyi bir gelecek olasılığının üstünü örtmeye başlaması bu rejimi ortadan kaldırmak için gereken altüst oluşa kıyasla çok daha büyük bir korkunçluktur.

Bütün bunların temel çözümü, biz dev-komların (devrimci komünistler) aktif bir biçimde uğruna çalışmakta olduğu özgürleştirici devrimdir (revcom.us üzerinde bulunabilecek Tamamen Yeni Bir Yaşam Biçimine ve Temelden Farklı Bir Sisteme İhtiyacımız Var ve Bunu Talep Ediyoruz açıklamasında bahsedildiği gibi)

Şu an acil ihtiyaç, halk kitlelerinin iyi bir hayat için gereken temele sahip olabilecekleri bir dünyaya doğru ilerlenecek bir yolun olması için kritik önem taşıyacak şekilde milyonlarca insanın [RefuseFascism.org Çağrısını](https://RefuseFascism.org) aktif olarak benimsemesi, 5 Kasım'dan başlayarak mobilize olup Washington DC'de şiddet içermeyen ancak güçlü bir kuvvet olarak birleşmesi, "alttan gelen bir politik deprem" yaratarak egemen ve hakim kurumlar içerisinde tırmanmakta olan ayrışmalarla bir araya gelerek Trump'ın faşist rejiminin ortadan kaldırılmasına sebep olabilecek bir durum yaratmasıdır.

Bu kritik oryantasyon noktasını tekrar ederek bu mesajı sonlandırıyorum:

Pek çok birey, kurum ve grup bu faşizme neyin sebep olduğu ve yerine neyin geçmesi gerektiği konusunda farklı görüşlere sahip olacaktır ve biz dev-komlar (devrimci komünistler) kendi görüşlerimizi ileri sürmeye ve bu konuda tartışmaya devam edeceğiz ve diğer herkesi de bu şekilde kendi görüşlerini ileri sürmeye teşvik ediyoruz. Ancak bütün bunlar bizim her engelin üstesinden gelecek şekilde birbirimizi desteklediğimiz -herhangi bir kaynak veya kostümün altında saklanabilecek "böl ve yok et" hamlelerine karşı da- birlik olunabilecek herkesle birlik olduğumuz, bu faşist rejimi ortadan kaldırmak şeklindeki gerçekten tarihsel önem taşıyan hedefe ulaşmak

uğruna milyonları bir araya getirdiğimiz şekilde olmalıdır.

Donald Trump'ın Mide Bulandırıcı FAŞİST Yemin Konuşması

Editörün notu: Aşağıda yer almakta olan yazı Trump'ın resmi olarak başkan olması ve yemin etmesi sonrası Devrimci Komünist Parti-ABD'nin sesi olan revcom.us içerisinde yayınlanmıştır.

**Trump'ın Konuşmasına İlişkin 3 Önemli
Nokta: Donald Trump'ın yemin töreni
konuşması bütün çıplaklığıyla
emperyalistti.**

Amerikan topraklarını genişletmekten bahsetmesinin yanı sıra Panama da dahil diğer ülkelerin topraklarını ele geçirmekle tehdit etti. Cümlesinde açıkça “aşikar yazgı” ibaresini kullandı yani ABD'nin diğer halkları ve topraklarını tahakküm altına almasının tanrı tarafından tahsis edilen özel bir hakkı olduğunu söylerken “dünya tarihinin gördüğü en güçlü orduyu” inşa edeceğini söyledi. Tarihin en saldırgan emperyalist gücünün istifade edilmeye çok açık hale geldiğini iddia eden bir portre çizerken Denali Dağının isminin McKinley Dağı olarak değiştirilmesini talep etti. Bu talep; Porto Riko, Filipinler, Guam ve Küba'ya hiçbir provokasyon dahi yokken savaş açarak bu toprakları ve daha sonra bağımsız bir ülke olan Hawaii'yi de ele geçiren başkanı onore ederek açık bir

mesaj vermek anlamına geliyor.

Donald Trump'ın konuşması ırkçı, mizojen ve LGBT düşmanıydı.

Trump, göçmenleri kötü giden her şey için günah objesi gibi gösteren, her birinin kaçık ve suçlu olduğu iftiralarını sürdürdü. Konuşmasının devamında Siyahilere ve diğer ezilen uluslara, kadınlara ve LGBT bireylere yönelik yüzyıllardır süregelen baskının ve ayrımcılığın üstesinden gelmeye çalışan her türlü programı ortadan kaldırmaya yemin içti. Cinsiyet rollerini acımasız ve katı bir biçimde uygulayacağı noktasında ne kadar kararlı olduğunu gösterirken işi transların varlığını reddetme noktasına kadar getirdi! Şifreli bir dil kullanarak, bu ülkenin gerçek tarihinin-üzerine inşa edildiği kölelik ve soykırım- ve mevcut gerçekliğiyle beraber kadınların ezilmesiyle ilgili materyallerin ve hatta LGBT insanların varlığından bahseden materyallerin dahi peşinde olduğunu söyledi. (Trump bu imalı beyanı “çocuklarımızdan çoğu durumda kendilerinden utanmayı...ülkemizden nefret etmeyi öğreten bir eğitim sistemimiz var” diyerek verdi -bu ifadeler faşistler tarafından örneğin Siyah Tarihi Derslerini tanımlamak için kullanılan ifadelerdir ki Florida gibi eyaletlerde bu dersleri yasakladıkları gibi LGBT bireyleri olumlu bir şekilde ele alan tüm kitapları okul kütüphanelerinden “arındırmışlardır.”)

Donald Trump'ın konuşması tehlikeli bir Hristiyan faşist kaçınılıdır.

Bu konuşmasında Trump kendisini Amerika'ya “yeni altın çağı” getirecek seçilmiş son dönem mesih gibi tanıttı. Kendisine yapılan suikast girişimini anlatırken “Hayatım bir nedenden ötürü kurtarıldı. Tanrı tarafından ABD'yi yeniden yüce yapmak için kurtarıldım” dedi. Bu fantezi daha sonra Trump için dua

eden iki vaiz tarafından daha da güçlendirildi: Evanjelist Billy Graham'ın oğlu Franklin Graham ve Tanrının müdahalesinin "milimetrik mucize" ile kanıtlandığını iddia ederek hezeyan derecesinde bir konuşma yapan Detroitli Siyahi papaz Lucius Sewell. Bu durum Trump'ın fanatik takipçilerine akıl almaz saldırganlık kazandıran kutsal bir savaşta ve ahir zamanlarda oldukları zihniyetini teşvik etmektedir.

Trump'ta çok bariz hissedilen hızlı hareket etmek isteyen bir aciliyet hissi vardı. Günün ilerleyen saatlerinde kendilerini MAGA çılgınlığına adanmış insanların doldurduğu bir arenada bir dizi ekstrem başkanlık kararnamesini imzaladı. İçerdiği diğer şeylerin yanı sıra bu kararnameler sınırları daha da askerileştirecek, petrol veya gaz için sondaj yapılmasına yönelik her türlü kısıtlamayı kaldıracak.

Eve Götürülmesi Gereken İki Mesaj:

İlk olarak bir konuda açık olalım: Beyaz üstünlenmeciliği, ataerki ve diğer baskı biçimleri bu ülkenin kurulduğu ilk günden itibaren kumaşına işlenmiş olmakla beraber Trump/MAGA faşizmi bu ülkenin yönetilmesi anlamında niteliksel bir değişiklik anlamına gelecek ve şayet durdurulmazsa bu suçlar çok daha korkunç seviyelerde gerçekleşecektir.

Trump'ın bu şiddetli faşist saldırıyı hızlı ve sert bir şekilde harekete geçirmekteki kararlılığını görmeli, bizler de hızlı ve keskin davranmalıyız: Bu Trump/MAGA faşizmini yenmek için birleşebileceğimiz herkesle birleşmeliyiz.

İkincisi, Trump bu sistemden bir şekilde farklı değildir. Trump/MAGA faşizmi bu sistemin ekstrem bir ifadesidir. Bu sistem, temelinde yatan ve hiçbir zaman kökünden sökülüp atılamayan kölelik ve soykırımdan dünyanın dört bir yanındaki imparatorluk savaşları tarihine kadar ölümcül bir sömürü sistemidir. Biden ve Harris'in, Obama ve Clintonların en önde

yer alarak Demokrat Parti'nin onay mührünü vermeleri çok şey ifade ediyordu. Demokratlar (ve Liz Cheney gibi figürler) ve Trump/MAGA faşizmi arasındaki çelişkiler çok keskin olabilir ancak bütün bunların içerisinde olduğu kontekst bu sisteme nasıl daha iyi hizmet edileceği noktasındadır.

Bu faşizmden ve onun sistemle olan ilişkisinden bahsederken devrimci önder ve yeni komünizmin mimarı Bob Avakian şöyle söylüyordu:

Şimdi iktidarı eline almak için hareket eden Trump/MAGA faşizmi, tüm bu sistemin ve bu ülkenin tüm tarihinin topraklarından yeşermiş ve bu korkunçluğu çok daha fazla ve çok daha direkt yollarla öne sürecektir. Aynı zamanda bu sistemin bir bütün olarak temel doğası ve dinamikleri de halk kitlelerini korkunç acılara tabi tutmakta, çevreyi gittikçe artan bir hızla yok etmekte ve nükleer silah sahibi emperyalist ülkeler ABD ile rakipleri Rusya ve Çin arasında topyekûn savaş tehlikesini tırmandırmaktadır.

Önceden keskin bir biçimde söylediğim şey şimdi daha da acil olarak belli olmaktadır:

Bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmelerine ve insanlığın kaderini belirlemelerine daha fazla izin veremeyiz. En hızlı şekilde alaşağı edilmeleri gerekmektedir.

Faşizmi Reddetmek ve Direnişi Örgütlemek

Editörün notu: Aşağıda yer almakta olan iki yazı Bob Avakian tarafından 24 ve 25 Kasım tarihlerinde yayınlanan mesajlardır. Okumayı kolaylaştırmak adına yenikomünizm.com editörleri tarafından tek başlık altında birleştirilmişlerdir. İlk mesaj Trump/MAGA faşizminin neden kabul edilmemesi gerektiğini ve bu rejimle faşizmin niteliğini incelerken ikinci mesaj ise faşist saldırılar karşısında hedef haline gelen insanların haklarını ve yaşamlarını korumanın önemiyle beraber faşizme karşı mücadelenin sisteme karşı mücadeleyle birleşmesi ihtiyacını vurgulamaktadır. Bahsi geçen mesajlar Bob Avakian'ın farklı sosyal medya mecralarında yayınlanan Revolution [105](#) ve [106](#). mesajlarıdır.

HAYIR, Bu Trump/MAGA Faşizmine Direnmeyi Reddetmek ve Onu Kabul Etmek Her Şeyi İyi Yapmayacak!

[Bob Avakian – **REVOLUTION**– 105: Bazı büyük soruları yanıtlamak ve tehlike arz edecek derecede hatalı argümanları bertaraf etmek.]

İlk olarak, pek çok insanın üzerinde net olmadığı şu temel soru: Faşizm nedir ve özellikle de bu Trump/MAGA faşizmi nedir?

Faşizm, baskıcı bir sistemin açıkça, gizlenmeden işleyen diktatörlüğüdür. Trump/MAGA faşizmi kapitalizm-emperyalizm sisteminin bu ülkedeki (insanların ve çevrenin kapitalist-

emperyalist yağmacıları arasındaki en güçlü ülke) açık, gizlenmemiş diktatörlüğünü temsil etmektedir.

[82](#), [83](#) ve [84](#) numaralı mesajlarımda buna daha detaylı bir biçimde değinmiştim, ancak bazı önemli noktaları burada özetlemek gerekirse:

İnsanları bunların doğru, bilimsel bir anlayışına ulaşmaktan alıkoyup yanlış yönlendirmek için sürekli yapılan girişimlere rağmen kapitalist sınıfın iktidarı, *her şekilde aslında bir diktatörlüktür*: kapitalist sınıfın *siyasi iktidar* ve özellikle de polisi ve askeriyle “meşru” askeri güç ve şiddet üzerindeki *tekelidir*. Bu diktatörlük, *kapitalist sınıfın ekonomiye -neyin üretildiğine, nasıl üretildiğine, ürünlerin ve hizmetlerin nasıl değiş tokuş edildiğine (satıldığına) ve bundan elde edilen gelirlere- hükmetmesine* dayalıdır.

Kapitalist diktatörlüğün “demokratik” formunda, bütün bunlar ***kapitalist sınıfın iktidarı ve kapitalist sistemin baskıcı ilişkileri temelinde, bu sistem ve ilişkilerle sınırlı ve bu sistem ve ilişkilere tabi olsa da*** insanlar farklı seviyelerde belirli haklara sahiptirler ve “hukukun üstünlüğü” genel bir prensip olarak uygulanmaktadır. (Günümüzde bu, kapitalizm-*emperyalizm* sistemidir. Kapitalizm-*emperyalizm*, kapitalizmin bir süredir **uluslararası** bir sömürü ve baskı sistemi haline gelmiş olduğu gerçeğini yansıtmaktadır.)

Kapitalist diktatörlüğün *faşist* formunda ise “hukukun üstünlüğü” esasen *faşistler ne derse odur*, insan hakları şöyle veya böyle açıkça faşistlerin izin verdikleriyle sınırlıdır ve bu haklar da sadece faşistlerin iktidarıyla uyumlu geçinenlere sağlanır.

İlk Trump rejimi hakkında 2017 yılında yaptığım konuşmada ([The Trump/Pence Regime Must Go!](#) [Trump/Pence Rejimi Gitmeli!]) açıkça bahsettiğim üzere Trump/MAGA faşizminin programı ve politikası şöyledir:

İnsan hak ve özgürlüklerine acımasızca saldırmak ve açıkça

geri kafalılığı ve adaletsizliği desteklemek; kendilerinden alçak ya da ülke üzerinde bir leke olarak gördüklerine karşı soğuk kanlı bir kötülük veya bir umursamazlık ile hareket etmek; sağlık hizmetlerine erişimi olmazsa acı çekecek ve hayatını kaybedecek milyonlara sağlık hizmetlerini reddetmeyi görev edinmiş; kadınları kaba bir biçimde yağma objelerine, kürtaj ve doğum kontrolü hakkı olmayan çocuk doğurucularına, kocalarının ve genel olarak erkeklerin hizmetkârlarına indirgemek; iklim değişikliği bilimini reddetmek, evrim bilimine saldırıda bulunmak ve genel olarak bilimsel yöntemi bir kenara itmek... Müslümanlara, göçmenlere ve iç şehirlerdeki insanlara karşı devlet terörünü yoğunlaştırmak; “Önce Amerika” diye salyalar saçan beyaz üstünlenmeci, erkek üstünlenmeci ve LGBT karşıtı zehir saçan çetelere yardımcı ve destek olmak ve onları öne sürmek; bütün bunları gururla üstlenmek ve daha da kötüsünü yapma amacını açıkça beyan etmek.

Yakın zamandaki seçimde Trump bir tür “savaş karşıtı” aday gibi davransa da ilk iktidar döneminde birden fazla kez savaş nedeni olan eylem emri vermiştir ve birden fazla kez de *nükleer silah* kullanma tehdidinde bulunmuştur.

Şimdi Trump iktidara yeniden geldiğinde -bir önceki deneyiminden öğrenmiş, seçim yoluyla “düşmanlarını ortadan kaldırmış” ve açıkça belirttiği intikam duygusuyla hukuk alanında da aynısını yapmak için hamlelerde bulunmuş olarak- Trump çok daha kötüsünü yapmakta kararlı olacaktır.

[Hope For Humanity on A Scientific Basis](https://revcom.us/sites/default/files/2017-09/20170901_Hope_For_Humanity_on_A_Scientific_Basis.pdf) (revcom.us sitesinden de ulaşılabilir) [[İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut](#)] içerisinde vurgulamış olduğum üzere, kapitalist diktatörlük her şekliyle halk kitleleri için son derece baskıcı olsa da ve ortadan kaldırılması gerekse de alelade faşist bir diktatörlük bu sistemin *içine inşa edilmiş* olan baskı, suç, yağma ve yıkımın daha açıktan ve daha saldırgan bir biçimde, yaygın olarak kullanılan insanların hakları iddialarının ve çevrenin üzerine titreme bahanelerine dayanmadan uygulanacağı anlamına gelecektir.

Bütün bunlar, bütün suçlarının yanı sıra bu faşizmin de büyümesini mümkün kılan sistem zaten bu sistemken bir ya da diğer şekilde bu faşizmle uyumlu olmanın ya da faşizme karşı çıkarken “bu sistemin kuralları içerisinde hareket etmenin” destekçisi olanlara bir yanıt olmalıdır.

[103 numaralı mesajımda](#) bahsettiğim üzere Demokratik Parti liderleri Trump’ın aslında bir faşist olduğu gerçeği hakkında konuşmakta en nihayetinde kendilerini zorunlu hissettikten sonra şimdilerde bu faşizmi *desteklemekte ve uygulanmasını kolaylaştırmaktadırlar*.

Demokratlardan ve onların temsil ettiği sistemden kopmamakta direten veya bunlara bağlı olan bazıları şunları söylüyor: “İyi olacağız. Nixon ve Reagan’ın altında hayatımızı sürdürebildik ve Trump ile de baş edebiliriz.”

Bu, özellikle de şimdiki dönemlerinde Trump/MAGA faşizminin temsil ettiği şeylerin Nixon ve Reagan ile alakalı olanların çok daha ötesinde bir boyutta, çok daha ilerisinde bir seviyede olduğu gerçeğini görmezden gelmektedir.

[The Trump/Pence Regime Must Go](#) (Trump Pence Rejimi Gitmeli!) isimli konuşmamdaki şu analizi anlamak kritik önem arz etmektedir: Nixon Cumhuriyetçi Parti içinde faşizm yönünde bir ilerlemeyi temsil etmiştir ve Reagan da bu yönde daha da ilerlemiştir. George W. Bush olayları faşist yönde daha da ileri taşıdıktan sonra ise 2017 yılında iktidara gelen Trump/Pence hükümeti topyekûn faşizme sıçrayışı gerçekleştirmiştir.

Şimdi Trump’ın 2020 yılındaki kabul etmeyi reddettiği yenilgisinden sonra yeniden iktidara gelmesiyle başka bir büyük, nitel sıçrayış gerçekleşmiştir: Bu faşizm üzerinde herhangi bir sınırlamayı veya zapt etmeyi kabul etmeyeceğini açıkça belirten *intikamcı faşizm*.

Trump bu korkunç faşist programı uygulamaya koymakta kararlıdır ve şimdiden hazırlıklara başlamış durumdadır.

Sadece artan sayıda insanı içererek gerçekten kitlesel bir boyuta ulaşabilecek kararlı bir direniş Trump'ın engellenebileceği bir durumu yaratma olasılığına sahiptir.

Bütün bunlar Trump'ın şimdi seçimi kazandığı ve o yüzden "demokrasi adına" sonuçları kabul edip Trump'ın programını uygulamasına izin vermemiz gerektiği şeklindeki saçma sapan argümana verilecek cevaptır. Hitler de 1930'lerde demokratik ("Weimar") Almanya'nın "normal, meşru" işleyişi ile iktidara geldi, yani insanlar bunu ve bununla gelen korkunçlukları da kabul mü etmeliydi?!

Eğer günümüzde bu ülkede faşist Trump bu sistemin "normal" süreçlerinin sonucu olarak iktidara gelebiliyor (veya geri dönebiliyor) ise bu durum, bu faşizmi meşru ya da halkın kabul etmesi gereken bir şey yapmaz, aksine, **kapitalizm-emperyalizm sisteminin tümünün tamamen çürümüş** ve temelinden **gayrimeşru doğasını** açığa çıkartır.

Bunlar, Trump/MAGA faşizmine karşı kararlı bir mücadele verilmesi ve birleşilebilecek herkesle birleşilmesi gerekse de kapitalizm-emperyalizm sisteminin diğer suçlarıyla birlikte bu faşizmin temelini de kökünden sökmek için bu sistemi sonunda ortadan kaldırmamanın ve yerine çok daha iyi bir sistemi inşa etmenin zorunlu olduğunu güçlü bir biçimde göstermektedir.

Trump/MAGA Faşizmi Tarafından Hedef Alınan İnsanların Haklarını ve Yaşamlarını Koruyun. Bu Faşizme ve Bu Faşizme Büyüme Şansı Tanıyan Bu Sisteme Karşı Hücuma Geçin.

**İNSANLIK ADINA, FAŞİST BİR AMERİKAYI
KABUL ETMİYORUZ!**

**BU SİSTEM TAMAMEN ÇÜRÜMÜŞ VE
GAYRİMEŞRUDUR – YENİ BİR YAŞAM BİÇİMİNE
VE TEMELDEN FARKLI BİR SİSTEME
İHTİYACIMIZ VAR VE BUNU TALEP EDİYORUZ!**

Bir önceki mesajımda ([105](#)) sıkça Trump/MAGA faşizmine teslim olmak ve onunla uyum içinde davranmak için bahane olarak kullanılan argümanlara yanıt verdim. Gerçek şudur ki Demokrat Parti görevlileri -ve hâkim sınıfın diğer “liberal” temsilcileri- şeylere temel olarak hatalı bir şekilde yaklaşacaklardır: “demokrasi” olarak hitap ettikleri bu katil, baskıcı kapitalizm-emperyalizm sistemine ve “özgür dünya” olarak bahsettikleri, kelimenin tam anlamıyla soykırımcı Amerika imparatorluğuna hizmet eden şeylerin temelinde. *Bu hatalı yaklaşımların Trump/MAGA faşizmine karşı ve diğer suçlarının yanı sıra bu faşizme de imkân tanıyan sisteme karşı mücadelenin koşullarını ve sınırlarını belirlemesine izin verilmemelidir.*

Hakim sınıfların parçası olmayan liberaller (ve “ilericiler”) bu faşizme karşı geniş bir birleşik hareket inşa edilmesinde, neyin bu faşizmin yükselmesine neden olduğunun araştırılmasında ve bunun çözümünün ne olduğunun anlaşılmasında önemli bir rol oynayabilirler ancak aynı zamanda bu liberallerin ve “ilericilerin” kendi zihinlerini açmaları, bu sistemin dışında ve bu sistemin sınırlarının ötesindeki fikirlerle ve çözümlerle dürüstçe yüzleşmeleri ve gerekli olan mücadele için daha dik durmaları gerekmektedir.

Seçimin sonucundan beri geçen zamanda, [102 numaralı mesajımdan](#) başlayarak şunları vurguladım: *Şimdi demoralize*

olma ve ümitsizliğe kapılma zamanı değildir – meşru bir öfke ve devrimci kararlık zamanıdır ve ihtiyaç olan şey cesurca bir baş kaldırma ve bunların hepsini kararlı bir biçimde reddetmektir -şimdiden başlayarak devamlı bir şekilde.

İNSANLIK ADINA, FAŞİST BİR AMERİKAYI KABUL ETMİYORUZ! boş bir slogan veya sadece genel bir karşıtlık beyanı değildir, Trump/MAGA faşizmine karşı **kitlesel direnişi** inşa etmek için aktif bir oryantasyondur.

En önemli boyutunda bu, birleşilebilecek herkesle birlik olmak, faşizme karşı protesto ve direnişte milyonlarca ve en nihayetinde on milyonlarca insanı mobilize etmek anlamına gelmektedir.

Aynı zamanda bunun önemli bir parçası da insanları haklarına ve hatta bizzat hayatlarına yapılan saldırılara karşı korumayı içerecektir. Bu savunma pek çok farklı boyutu içermek zorunda olacaktır: Hukuki ve siyasi savunma ve faşizmin hedefi olan insanlara yapılacak fiziksel saldırılara karşı savunma.

[“Something Terrible, Or Something Truly Emancipating”](#) [Felaket Bir Şey ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey] içinde vurguladığım üzere:

Faşistlerin ya da diğer baskıcı güçlerin insanları korkutma, insanlara karşı şiddet uygulama ve hatta insanları katletme hamlelerine karşı direnişte acilen yapılması gereken, gerçek bir cesaret ve yüreklilik gerektiren pek çok şey vardır. Hiç kimse üzerine sebepsiz ve adaletsiz saldırıların çağrısını yapmadığımı açıkça söylememe izin verin; ancak bu sistem altında ezilen ve şiddet gören ve doğru olanı temsil ettiği ve doğru olan için direndiğinden ötürü saldırıya uğrayanları korumak bir hak, bir ihtiyaç ve bir **sorumluluktur**.

Şimdi Trump'ın yeniden seçilmesiyle birlikte MAGA faşistleri heveslenmiş, Trump/MAGA faşizminin hedefleri olan göçmenlere, kadınlara, LGBT bireylere, Siyahi halka ve diğerlerine saldırmak ve onları korkutmak için güçlü bir desteğe sahip

olduklarını hissetmişlerdir. Bu faşizmi yenmenin önemini fark etmiş kişilerin, bu faşistlerin saldırılarına karşı savunma inşa edilirken bu faşizme meydan okumakta *ofansif bir oryantasyona* sahip olmaları gereklidir.

Biz devkomların (devrimci komünistlerin) [WE NEED AND WE DEMAND: A WHOLE NEW WAY TO LIVE, A FUNDAMENTALLY DIFFERENT SYSTEM](#) [YENİ BİR YAŞAM BİÇİMİNE VE TEMELDEN FARKLI BİR SİSTEME İHTİYACIMIZ VAR VE BUNU TALEP EDİYORUZ] bildirisinde açıkça söylediğimiz gibi: “Bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin iktidarı altında yaşamaya devam ettiğimiz sürece insanların ABD Anayasası altında garanti edilmiş olması gereken haklarını ve hayatlarını saldırılara karşı koruyacağız.”

Aynı zamanda bu Bildiri şu kritik noktaya parmak basmaktadır:

İnsanlara, her yerde bütün baskı ve sömürüyü ortadan kaldırmayı hedef ve amaç belirlemiş yeni bir toplum ve devlette temelden kararlaştıracı bir rol oynama hakkı da dahil olmak üzere çok daha geniş haklar tanıyacak **tamamen yeni bir Anayasaya** ([Constitution for the New Socialist Republic in North America](#) [[Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa](#)]) **sahip tamamen yeni bir sisteme ihtiyacımız var.**

Bu, en başta belirttiğim ikinci sloganda yoğunlaştırılan anlayıştan yola çıkmaktadır:

BU SİSTEM TAMAMEN ÇÜRÜMÜŞ VE GAYRİMEŞRUDUR – YENİ BİR YAŞAM BİÇİMİNE VE TEMELDEN FARKLI BİR SİSTEME İHTİYACIMIZ VAR VE BUNU TALEP EDİYORUZ!

Çok iyi ve önemli sebeplerle bunu tekrar tekrar vurguladım: Diğer suçlarıyla birlikte bu faşizmin de yükselişine imkân tanıyan şey bu kapitalizm-emperyalizm sistemidir. Milyonların uğruna savaşmak için kazanıldığı (ve daha da fazla milyonların da bu özgürleştirici devrime destek sağladığı) bir devrimle

ayakları yerden kesilmesi gereken şey bu sistemin ta kendisidir.

Bu devrimi inşa etmek ve gerçekleştirmek için gerekli olan temel yaklaşım revcom.us sitesindeki şu önemli belgede öne sürülmüştür: *Devrim- Stratejik Bir Oryantasyon ve Pratik Yaklaşımla Gerçekten Kazanma Şansı İçin Tüm Sistemi Devirmek İçin Temeli İnşa Etmek*. Kapitalizm-emperyalizm sisteminin mağlubiyetinden sonra yerine neyin getirilmesi gerektiği konusunda bu Bildiri, “İhtiyacımız Var Ve Talep Ediyoruz” içerisinde de yer alan şunlara vurgu yapmaktadır:

Var Olan Kapitalist-Emperyalist Sistem ve Bu Ülkenin Devlet Kurumları Yıkılmalı ve Ortadan Kaldırılmalıdır ve Yerlerine Kuzey Amerika Yeni Sosyalist Cumhuriyeti Anayasasını Temel Alan Yeni Bir Sosyalist Sistem Getirilmelidir.

“Temeli İnşa Etmek”, “İhtiyacımız Var Ve Talep Ediyoruz” Bildirisinin ve *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa* içinde öne sürüldüğü üzere devrimin ve uğruna mücadele ettiğimiz yeni toplum ve yaşam biçiminin temel prensipleri ve özel hedeflerinin basit bir özetini sunduğu şeklindeki önemli noktaya değinmektedir. Bu Bildiri:

...şimdi ve tamamen bir krizin çıkışına kadarki gelişme süresince ülkenin her yerinden milyonlarca insana geniş çapta dağıtılmalı ve popülerleştirilmelidir. Yeni Sosyalist Anayasa’nın, halk kitlelerine adaletsizliğe ve ayrımcılığa, baskı ve sömürüye son vermek için gerçekten imkan tanıyacak ve onları destekleyecek; şimdiden akut hale gelmiş ve hızlanmakta olan çevre krizi ile insanlığın gerçekten Dünya’nın koruyucuları olabilecekleri bir dünyayı gerçekleştirme hedefi yolunda baş etmek için dünyanın her yerinde aynı hedef uğruna mücadele eden devrimci mücadelelere güçlü, sistematik ve etkili bir destek sağlayacak radikal derecede farklı, özgürleştirici bir sistem için gerekli temeli, çerçeveyi ve pratik yol göstericiliği nasıl yapacağı çok net biçimde anlatılmalıdır.

Faşizm, Baskıcı Egemen Bir Sınıfın Çıkarına Olabilir Ama Asla Ezilenlerin Çıkarına Olamaz

Faşizm, Baskıcı Egemen Bir Sınıfın Çıkarına Olabilir Ama Asla Ezilenlerin Çıkarına Olamaz

Geçtiğimiz günlerde Erin Burnett, CNN'deki "Out Front" adlı programında, 2019'dan beri El Salvador'da hükümet başkanı olan Nayib Bukele'nin demir yumruklu, aslında faşist yönetimini olumlu bir şekilde takdir eden iki bölümlük bir haber yayınladı.

Bukele ile El Salvador, "dünyanın cinayet başkenti" olmaktan çıkıp, dünyadaki *en yüksek kitlesel tutuklama oranına* sahip ülke haline geldi; hatta kitlesel tutuklama konusunda ABD'yi bile geride bıraktı. Bukele, ülkenin anayasasını ihlal ederek görevde kalmaya devam etti ve olağanüstü baskıcı yetkiler kullandı. Eğer bunu yapan Nayib Bukele değil de Vladimir Putin olsaydı Burnett gibi kişiler bunu şiddetle kınardı. Ancak Bukele kınanmak yerine cılgınca övülüyor ve özünde faşist olan yönetimi yalnızca El Salvador'da değil, aynı zamanda bu ülkenin yönetici sınıfı da dahil olmak üzere birçok kişi tarafından bir "model" olarak tanıtılıyor.

Megan K. Stack'in bu yılın (2024) 1 Eylül Pazar günü *New York Times*'ta çıkan bir makalesi ("El Salvador'da, Korkuyla Birlikte Barış'ta") Bukele'nin popülaritesinden bahsediyor,

ancak Stack'in bu makalesi Bukele'nin "çete karşıtı" savaşında kullandığı bazı yöntemleri eleştiriyor.

Stack, Bukele'nin "suça karşı kampanyasının" temel hakları savunma veya hukukun gerektirdiği usullere uyma iddiasında bile bulunmadığını belirtiyor. Bukele'nin "81.000'e yakın tutukluyu *incommunicado* (kimseyle görüştürülmeyen tutuklu) olarak topladığını" ve "gözaltına alınanlar arasında 12 yaşında binlerce çocuk olduğunu ve bazılarının işkence gördüğünü" belirtiyor. Haber, El Salvador'daki bir insan hakları örgütünün direktörüne atıfta bulunuyor; bu örgütün araştırmalarına göre, bu şekilde gözaltına alınan insanların yaklaşık *üçte biri* aslında *masum*!

Fakat yine de Stack'in makalesi Bukele'nin, en azından şimdilik, ne kadar yaygın ve çılgınca popüler olduğunu ayrıntılı olarak anlatıyor; çünkü çetelerin bastırılması insanların sokağa çıkmalarına ve genel olarak çetelerin yarattığı terörün korkusu olmadan hayatlarını sürdürmelerine olanak sağladı. (Aynı zamanda Stack, Bukele'nin çete liderleriyle anlaşmalar yaptığına, ancak temel üyelere acımasızca baskı yaptığına dair haberlere de atıfta bulunuyor.)

Burada öğrenilecek çok önemli, çok negatif bir tarih var. 1. Dünya Savaşı'ndan sonraki dönemde (1918 sonrası) İtalyan faşist Benito Mussolini, o ülkedeki insanların önemli kesimleri arasında popülerdi çünkü onun demir yumruk yönetimi, o Dünya Savaşı'ndan kaynaklanan kaostan bir miktar "düzen" çıkardı. Benzer şekilde, Adolf Hitler önderliğindeki Alman Nazi faşistlerinin yönetimi, o ülkedeki halkın önemli kesimleri arasında bir süre popülerdi. Çünkü bu Nazilerin yönetimi altında, Alman ekonomisi, Almanya'nın 1. Dünya Savaşı'ndaki yenilgisini izleyen yıkıcı krizden kurtulmuştu; Hitler ve Naziler, Almanya'yı 2. Dünya Savaşı'nın (1939) başlarında büyük zaferler elde eden, korkulan bir askeri güç haline getirmişlerdi. Fakat Mussolini'nin iktidarı -ve daha da büyük ve korkunç bir ölçekte Hitler'in iktidarı- korkunç bir

vahşeti içeriyordu (ve en sonunda o ülkelerdeki insanlar için felakete yol açtı).

Bugün El Salvador'daki, özünde faşist Nayib Bukele iktidarı altındaki duruma geri dönersek ve daha büyük ve daha temel resme bakarsak: **Nesiller boyunca El Salvador'a egemen olan ve onu harap eden kapitalist-emperyalist sisteme ve hepsinden önemlisi ABD'ye karşı ne büyük bir itham!** El Salvador'da çetelerin büyümesine ve yaygın teröre yol açan koşulları yaratan, oradaki halk kitleleri arasında süregelen yoksulluk ortamında, bu sistem ve ABD egemenliğidir. El Salvador'un eziyet çeken halkına, amansız çete terörü ile Bukele'nin aşırı baskıcı faşist yönetimi arasında korkunç bir "seçim" dayatmış olan bu sistem ve her şeyden önce ABD'nin uyguladığı egemenlik ve yıkımdır.

Bu ülkede, güzelim ABD'de (!), El Salvador halkına dayatılan korkunç koşullar ve korkunç "seçimler" konusundaki sorumluluğun yanı sıra, Donald Trump ve Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen yönetici sınıfın bir kesimi, Bukele'ye açıkça hayranlık duyuyor ve onun faşist baskısını kutluyor. Stack'in bildirdiğine göre, Cumhuriyetçi Kongre Üyesi Matt Gaetz, Bukele'nin hakları çiğneyen faşist baskısından ders çıkarmak için El Salvador'a gitti ve Gaetz, bunun ABD'deki Chicago gibi şehirlerle başa çıkmak için bir model olması gerektiğini savundu.

Benzer şekilde, Donald Trump yakın zamanda yaptığı bir seçim konuşmasında polisin daha da acımasız olması gerektiği konusundaki ısrarını sürdürdü; özellikle, polisin bu ülkedeki suçlara çözüm olarak "serbestçe bir saat" geçirmek üzere serbest bırakılması gerektiğini söyledi (ve tabii ki, o "bir saat" gerçekte sadece bir saat olmayacak, aynı zamanda devam eden bir terör dönemi olacaktır).

ABD'de ve El Salvador'da, hatta her yerde, seçim, rastgele çete şiddeti ve suçuna ya da bu baskıcı sistemin kurallarını şiddetle uygulayan polis ve diğer kurumların "düzenli

terörüne” indirgenmemelidir. Çok sayıda korkunç deneyimin gösterdiği gibi, bu ülkedeki yönetici sınıfın suç ve suçluları hedef almak adına yürüttüğü “savaşlar”, ezilen halk kitlelerine, özellikle de gençlere karşı bir terör rejimi anlamına gelecektir. Ve sonuçta, özellikle ezilen halk kitleleri arasında, bu sistemin işleyişi ve yaptırımını nedeniyle seçimleri ciddi şekilde kısıtlanan kesim, gençliktir ve bu gençlerin büyük çoğunluğunun suça sürüklenmesinden temel olarak sorumludur.

94 numaralı mesajımda vurguladığım gibi, Siyahi halk için -ve bu genel olarak halk kitleleri için de geçerlidir- Chicago gibi şehirlerde ve ezilen insanların yoğunlaştığı diğer büyük şehirlerde, onların temel çıkarları ve tüm bu çılgınlıktan çıkış yolu faşizmde değildir ya da uzun süredir siyahi insanları ve diğerlerini en tarifsiz biçimlerde ezen ve terörize eden bu sistemin herhangi bir biçiminde değildir.

Cevap, bu sistemin ezilen kitleler, umutsuzluğa ve çaresiz eylemlere sürüklenen kitleler için kurduğu korkunç tuzağı aşmak ve ondan kurtulmaktır. 93 numaralı mesajımda açıkça belirttiğim gibi, cevap devrimci kurtarıcılar olmaktır—İnsanlığın Kurtulması için Devrimci Birliklere (Revcom Corps) katılmak, tüm bu çılgınlığa *kurtarıcı devrimci bir çözüm* getirmek için çalışmaktır.

Bu, içinde yaşadığımız şu zamanda, ülke içindeki ve özellikle de iktidardakiler arasındaki bölünmelerin, uzun zamandır becerebildikleri şekilde, bir hâkim sınıf olarak halkı birleşik bir şekilde yönetemedikleri anlamına geldiği bir zamanda, çok daha derin bir şekilde doğru ve acil bir öneme sahiptir ve bu yoğun durumdan gerçek bir devrim çıkarma, tüm bu sistemi devirip ortadan kaldırma ve yerine çok daha iyi bir şey getirme olasılığı gerçektir ve etkin bir şekilde ele alınmalıdır.

Bu “çok daha iyi bir şey”, benim yazdığım [Kuzey Amerika’daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasası](#)’nda tam olarak ifade

edilmiştir. Bu anayasa, insanların güvenliğini ve emniyetini sağlayacak, aynı zamanda “güvenlik ve emniyet” adına bu haklardan mahrum bırakmak yerine, temel haklarını koruyacak ve güvence altına alacak bir sistem için temeli; temel ilkeleri ve pratik yönergeleri sağlar.

[İhtiyacımız Var ve Talep Ediyoruz: Yepyeni Bir Yaşam Biçimi, Temel Olarak Farklı Bir Sistem](#), bu yeni anayasaya dayanan bu radikal yeni sistemin ekonomide, siyasi sistemde ve kitlelerin yaşamının diğer temel boyutlarında getireceği temel değişikliklerden bahsediyor. Bunlar arasında şunlar da var:

Halkın Özgürlüğü ve Haklarının Tamamen Yeni Bir Boyutu

Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet için bu anayasada belirtildiği gibi, bu yeni toplumdaki insanlara yalnızca düşüncelerini siyasi olarak tam olarak ifade etmeleri, sanatsal ve diğer yollarla kendilerini özgürce ifade etmeleri, muhalefet etmeleri ve protesto etmeleri için izin verilmekle kalmayacak bunlara anayasal ve kurumsal koruma sağlanacaktır. Bunu başarabilmeleri için onlara gerekli araçlar sağlanacaktır çünkü bu, insanların “nefes alabilecekleri” ve rahat hissedebilecekleri, ayrıca toplumun ve dünyanın bir bütün olarak özgürleştirici dönüşümüne neyin katkıda bulunup neyin katkıda bulunmayacağı konusunda başkalarıyla birlikte mücadele etmeye ilham verecekleri bir atmosfer yaratmanın önemli bir parçasıdır.

(“İhtiyacımız Var/Talep Ediyoruz” ve Kuzey Amerika'daki Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa revcom.us adresinde mevcuttur.)

İşte bu özgürleştirici sistem, faşizmin terör rejimine ve kapitalizm-emperyalizmin insanlara dayattığı her türlü egemenlik biçiminin tüm dehşetlerine karşı mücadele etmek hayatınızı adamaya değer bir mücadeledir.

Yazının orijinali için [tıklayınız.](#)

Öldürücü Küresel Isı Dalgaları Gezegeni Harap Ediyor...Devrim Olmazsa, Kapitalist Ölüm Kıskaçı Bizi Diri Diri Pişirecek

Editörün notu: Aşağıda çevirisi bir yeni komünizm okuru tarafından yapılan yazı Devrimci Komünist Parti ABD'nin sesi olan revcom.us sitesinin Çevre Yazı Grubu tarafından kaleme alınmıştır. Yazının orijinaline linkten erişebilirsiniz:

Hindistan'ın Jammu kentinin eteklerindeki bir çöplükte sıcaktan kaçmaya çalışanlar, 19 Haziran 2024. Fotoğraf: AP

Orta Amerika'dan Avrupa ve Kuzey Afrika'nın Akdeniz ülkelerine... Hindistan'dan Orta Doğu'ya ve ABD'den Meksika'ya... gezegenin büyük bir kısmı ölümcül sıcak hava dalgalarının pençesinde. Küresel sıcak hava dalgaları bu yıl şimdiden binlerce insanın ölümüne yol açtı; bunların arasında [Suudi Arabistan'da](#) Mekke'ye yapılan Hac yolculuğu sırasında ölen 1.300'den fazla kişi de bulunuyor. [Hindistan'da](#) aylar süren sıcak hava dalgası 100'den fazla kişinin ölümüne, 40.000'den fazla kişiye de sıcak çarpmasına neden oldu ve bu durum tehlikeli su kıtlığını körüklüyor.

Mart ayından bu yana bunaltıcı sıcakların pençesinde olan [Meksika'da](#) Mayıs sonu ve Haziran aylarında en az 125 kişi ölmüş ve binlerce kişi de sıcak çarpmasından muzdarip olmuştur. Sıcaklıklar 13 Haziran'da 51 dereceye ulaşarak

Meksika'da şimdiye kadar Haziran ayı içinde kaydedilen en sıcak gün oldu. World Weather Attribution (WWA) iklim bilimcileri tarafından yakın zamanda yapılan bir çalışma, Meksika ve Orta Amerika'nın büyük bir bölümünde yaşanan bu sıcak hava dalgasının insan kaynaklı iklim değişikliği nedeniyle 35 KAT DAHA OLASI olduğunu ortaya koymuştur.

Toplamda, yaklaşık BEŞ MİLYAR (!) İNSAN Haziran ayında [aşırı sıcaklıklara](#) katlanmak zorunda kaldı ve birçoğunu insanların hayatta kalmasının zorlayıcı sınırlara itti.

Gezegen Kaynıyor, Sebebi Kapitalizm-Emperyalizm

Şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük bölümünü kavuran sıcak hava dalgaları gibi bu sıcak hava dalgalarının birçoğu, [ısı kubbesi](#) olarak adlandırılan durumun bir sonucudur. Isı kubbeleri, atmosferde oluşan yüksek basınç alanı nedeniyle sıcak havanın Dünya yüzeyine yakın bir yerde yoğunlaşmasına neden olur. Bu da sıcak havanın dağılmasını engelleyerek, tıpkı bir kapağın tenceredeki ısıyı hapsetmesi gibi onu hapseder.

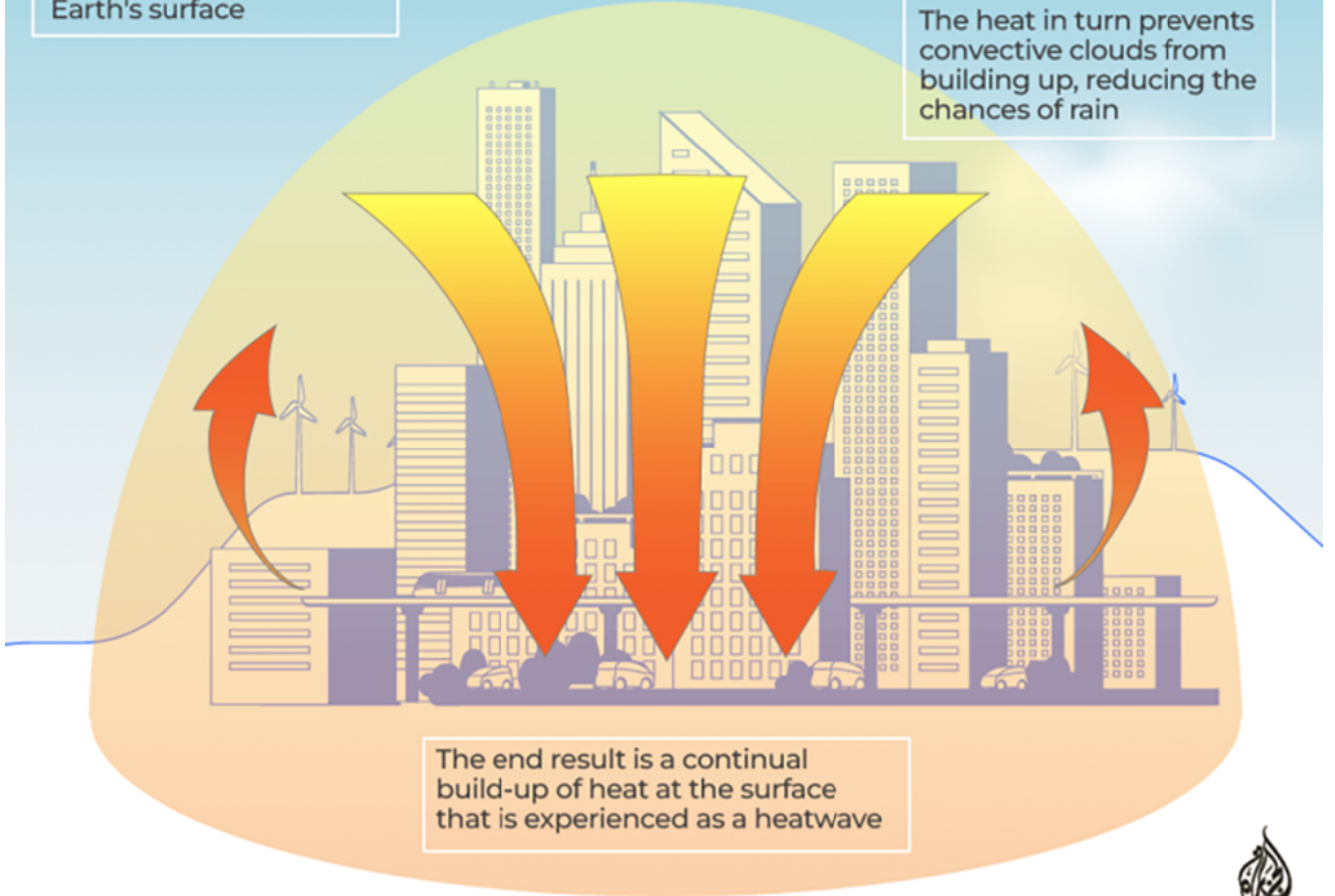
CLIMATE

What is a heat dome?

A high-pressure system in the atmosphere that traps heat over a certain area.

High pressure acts as a cap, trapping heat at the Earth's surface

The heat in turn prevents convective clouds from building up, reducing the chances of rain

The end result is a continual build-up of heat at the surface that is experienced as a heatwave

Source: NOAA | June 18, 2024

(genişletmek için tıklayın) Grafik: NOAA/yayınlayan: Al Jazeera

Peki bu neden oluyor? Bunun nedeni kapitalizm-emperyalizm sistemi ve onun yol açtığı yıkıcı iklim krizidir.

Bir adım geriye gidelim. Küresel sıcaklıklar, kapitalist sanayileşmenin başladığı ve büyük ölçekte yayıldığı 1800'lerin ortalarından bu yana 2,2 derece arttı. İlim değişikliğinin

büyük ölçüde nedeni fosil yakıtların -petrol, doğal gaz ve kömür- yakılmasıdır. Fosil yakıtlar, ısıyı atmosferde hapseden bir gaz olan karbondioksit yayar.

Peki kapitalizmle bağlantısı nedir? Cevap, fosil yakıtların üretiminin son derece karlı olması... ve bunların sanayi ve tarımda, enerji üretiminde ve ulaşımda kullanılmasının kapitalist-emperyalist sistemin bir bütün olarak karlı işleyişi için hayati önem taşımasıdır. Kapitalizm, sömürü temelinde kâr ve daha fazla kâr için rekabetle yönetilir. **Gezeğenin ve insanlığın sağlığına lanet olsun der!**

Küresel sıcaklıklardaki 2.2 (fahrenheit) derecelik artış çok fazla görünmeyebilir. Ancak bu sıcaklık artışının gezeğenin hassas ekolojik dengeleri ve yaşam destek sistemleri üzerinde tehlikeli ve yıkıcı etkileri var. İklim değişikliğinin diğer kabus gibi sonuçlarının yanı sıra, daha sık ve daha yoğun sıcak hava dalgaları yaşıyoruz: Yükselen deniz seviyeleri, daha sık ve yoğun fırtınalar, mercan resiflerinin ve diğer deniz ekosistemlerinin yok olması, türlerin toplu ölümleri ve insan tüketimi için güvenli su kaynaklarının tükenmesi (bitmesi) gibi.

Peki iklim krizinden en çok sorumlu olan ABD'deki bu sistemin liderleri buna nasıl yanıt veriyor? Küresel bir acil durum ilan ederek ve her rasyonel liderin yapacağı gibi küresel ısınmanın ana kaynağı olan fosil yakıtların yakılmasının derhal durdurulması çağrısında bulunarak mı? Aslında tam tersini yaparak.

Gezegeni Onarmaya ve Korumaya Tamamen Yetersiz Bir Sistem

Örnek A: “İklim değışikliğinin etkilerini azaltmaya kararlı olduklarını” [iddia eden](#) Demokrat Parti’nin lideri Joe Biden döneminde petrol ve doğal gaz üretimi [tüm zamanların en yüksek seviyesine](#) ulaştı! Bu cümleyi tekrar okuyun. Bu arada, egemen sınıfın diğer büyük kesimi olan Cumhuriyetçi faşistler, iklim değışikliğinin varlığını inkar ediyorlar! Bu sistemin insanlığı ve gezegeni uçurumdan aşağı sürükleme hızını ARTTIRMAK istiyorlar. İnsanlık için çok hızlı bir ölüm ile daha yavaş bir ölüm arasında bir seçim yapmak anlamlı bir seçim DEĞİLDİR ve TEK seçeneğimiz de değildir.

Örnek B: 28 Haziran’da faşistlerin egemenliğindeki Yüksek Mahkeme, Çevre Koruma Ajansı (EPA) gibi kurumların havayı, suyu ve toprağı kirleticilerden koruyan kurallar ve düzenlemeler yapmasına izin veren “[Chevron doktrini](#)” denilen şeyi [bozdu](#). Bu düzenlemeler her ne kadar son derece yetersiz olsa da, insanlığı ölümcül bir uçuruma doğru daha da hızlı bir şekilde sürükleyen bu sistemin ekokırımsal çılgınlığının en bariz örneğidir.

Örnek C: Yenilenebilir enerji (güneş ve rüzgar gibi) ve “yeşil enerji” geçişı hakkındaki tüm abartılara rağmen, fosil yakıtların “aşamalı olarak kaldırılması” söz konusu değildir: Fosil yakıtlar ABD enerji tüketiminin yüzde 80’ini oluşturmaktadır. İnsanı rahatsız eden gerçek ise yenilenebilir enerjinin fosil yakıt üretimi kadar karlı olmadığıdır. Ya da başka bir deyişle, iklimi düzeltmek hiç de karlı değil.

Örnek D: Bu, sınır tanımayan varoluşsal bir iklim krizidir. Bu krizin ele alınması, eşi benzeri görülmemiş bir küresel bilimsel, teknolojik ve ekonomik işbirliği ve planlama gerektirmektedir. Ancak dünyanın emperyalist güçleri -çevrenin ve insanların bir numaralı yağmacısı olan ABD'nin başını çektiği- güneş enerjisini bir ticaret savaşı ve rekabet arenasına dönüştürüyor. ABD ve Avrupa Birliği (Avrupa ülkelerinin ticaret bloğu) güneş enerjisi sektöründe emperyalist Çin ile rekabet halindedir. Çin'den güneş pili ve güneş paneli (ve elektrikli araç) ithalatını sınırlandırarak Çin'in yenilenebilir enerji üretimini [baltalamaya](#) çalışıyorlar.

Bu tam bir çılgınlık! Bu arada, her yıl yaklaşık 489.000 kişi [sıcaklığa bağlı nedenlerden dolayı hayatını kaybediyor](#).

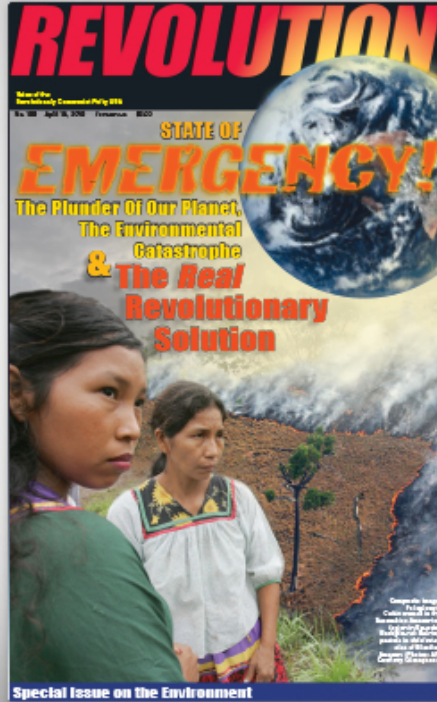
İklim bilimciler, insanlığın hayatta kalmasını riske atan iklim krizinin en kötü etkilerini durdurmak açısından “şimdi ya da asla” anında olduğumuz konusunda yıllardır dünyayı defalarca uyardılar. Fosil yakıtların yakılmasını derhal sığır yakınına yakın bir seviyeye indirmemiz gerektiğini bilimsel olarak ortaya koydular. Ancak bu bilim insanların söylemediği, ancak bilimsel olarak en az iklim krizinin varlığı ve etkileri kadar doğru olan şey şudur:

İklim değişikliğini ele almak için sistem değişikliğine ihtiyacımız var... ve [Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet Anayasası'nda](#) belirtilen özgürleştirici ve sürdürülebilir sosyalizme doğru gerekli sistem değişikliğini gerçekleştirmek için... devrime ihtiyacımız var.

İklim krizi ve bu ölümcül sıcak hava dalgaları, karşı karşıya olduğumuz tehlikeyi ve bu anayasanın yazarı devrimci lider Bob Avakian'ın tam zamanında söylediği bu gerçeği gözler önüne seriyor:

Bizler, dünya halkları, artık bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmeye ve insanlığın kaderini belirlemeye devam etmesine izin veremeyiz. Mümkün olan en kısa sürede devrilmeleri gerekiyor. Ve bu şekilde yaşamak zorunda olmadığımız bilimsel bir gerçektir.

Kaybedecek zamanımız yok. İnsanlığı özgürleştirecek ve gezegeni kurtaracak devrim için vizyon, strateji ve plana erişin.

[Gezeganimizim Yağmalanması, Çevre Krizi ve Gerçek Devrimci](#)

Ukrayna'da ABD-Rusya'nın Vekalet Savaşı: Tırmanan Gerginlik Nükleer Tehlike Noktasına Doğru Yalpalıyor

Editörün notu: Aşağıdaki yazı Devrimci Komünist Parti-ABD'nin sesi olan revcom.us websitesinde çevrilmiştir. Orijinaline <https://revcom.us/en/us-russia-proxy-war-ukraine-new-escalations-lurch-further-nuclear-danger-zone> linkinden ulaşabileceğiniz yazının çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız.

Yaklaşık iki buçuk yıl önce Rus birlikleri Ukrayna'yı işgal etti. Emperyalist rakibini zayıflatmak için bir fırsat yakaladığını sezen Biden, NATO ittifakını hevesle ve ivedi bir şekilde harekete geçirerek Ukrayna'ya büyük miktarda silah ve diğer askeri yardımları akıttı. (NATO, üyeleri arasında neredeyse tüm Avrupa ülkelerinin yer aldığı, ABD tarafından kontrol edilen bir askeri ittifaktır).

Ortaya çıkan savaş bir cehennem oldu. On binlerce insan öldürüldü. Milyonlarcası sakatlandı ve travma geçirdi; Ukrayna halkının üçte biri zorunlu olarak yer değiştirdi. Tüm bunlar Ukrayna halkının Amerikan emperyal çıkarları için birer vekile dönüştükleri bu savaşta gerçekleşti. Açıkça söylemek

gerekirse, ABD Ukrayna halkıyla oynamakta, onları Amerika'nın aynı derecede gangster rakibi Rusya'ya karşı küresel bir satranç oyununda yem olarak kullanmaktadır.

Harkiv'e bir Rus saldırısı sonrası yükselen duman, 17 Mayıs 2024 Fotoğraf: AP

Çok Tehlikeli Bir Savaşın Tehlikeli Yeni Bir Aşaması

Şimdi savaş daha da tehlikeli ve yıkıcı bir aşamaya doğru sürüklenmeye devam ediyor. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde Rusya Ukrayna'nın kuzeydoğusuna büyük bir saldırı başlattı. Rus ordusu şimdi Ukrayna'nın ikinci büyük kenti Harkiv'i tehdit ediyor. Binlerce insan bölgeden kaçıyor ve Ukrayna Devlet Başkanı Volodymyr Zelenski acil durumla başa çıkmak için yaklaşan tüm yurtdışı gezilerini iptal etti.

Bunun üzerine ABD Dışişleri Bakanı Antony Blinken Ukrayna'nın

başkenti Kiev'e giderek ABD'nin daha önce gönderdiği 75 milyar dolara ilaveten 60 milyar dolarlık yeni bir askeri yardımın müjdesini verdi.

Rusya'nın bu saldırıdaki hedefleri henüz net değil. Ancak Rusya'nın Harkiv'de ya da daha güneydeki bölgelerde büyük bir ilerleme kaydetmesi savaşın dinamiğini önemli ölçüde değiştirecektir. ABD destekli Ukraynalıların Rusya'nın son dönemdeki ilerlemelerine karşı koyma ihtiyacını arttıracak ve daha geniş menzilli ve ölümcül silahlar (ya da "öldürme gücü") kullanarak ve çatışmaya soktuğu asker sayısını arttırarak savaşı tırmandırmaya çalışacaktır.

Macron NATO "Eğitmenlerini" Göndermekle Tehdit Ediyor

Ukrayna'nın zayıf yönlerinden biri de *New York Times*'ın "iyi eğitilmiş asker eksikliği" olarak tanımladığı durumdur. Son zamanlarda Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve diğer NATO liderleri yeni Ukraynalı askerlerin Ukrayna'da eğitilmesi gerektiğini açıkça savunuyor. Bu durum ABD ve Rusya'yı Ukrayna ve Doğu Avrupa'da doğrudan bir çatışmanın içine çekme riski taşımaktadır.

ABD ve Rusya arasında doğrudan bir askeri çatışma, nükleer bir çatışma sarmalı gibi büyük bir tehlike barındırmaktadır.

ABD ve emperyalist müttefikleri geri adım atmadan bu sorunun etrafından dolanmaya çalışıyorlar. Geçtiğimiz ay NATO, "Avrupa'nın en yüksek müttefik komutanı" olan Amerikalı

General Christopher G. Cavoli'den, Ukrayna güçlerini eğitmek için bir plan geliştirmesini ve bunu meşru kılacak bir kılıf bulmasını istedi (Ukrayna NATO üyesi değil).

Ayrıca Haziran ya da Temmuz ayında ABD yapımı F-16 savaş uçaklarının Ukrayna'da faaliyete geçmesi bekleniyor. Mart ayında Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Rusya'nın F-16'ları "nerede olurlarsa olsunlar yok edeceğini" ve "F-16'lar nükleer silah taşıma kapasitesine sahip ve savaş operasyonlarımızı düzenlerken bunu da dikkate almamız gerekecek" dedi.

Rusya ile deniz sınırı olan bir NATO gücü olan İsveç'in önde gelen bir askeri yetkilisi ise şu yanıtı verdi: "Eğer Putin NATO ile bir savaş istiyorsa, savaşı böyle başlatırsınız. 0 zaman bu üçüncü bir dünya savaşı olur."

2023 Ağustosunda ABD'nin pozisyonu değişti ve Biden, ABD'nin NATO'daki emperyalist müttefiklerinin Ukrayna'ya F-16 teslim etme ve Ukraynalı pilotlar yetiştirmesine müsaade etti.

Patlamaya Hazır Belirsizlik

Şu anda bu çatışmayı patlamaya hazır bir belirsizlik kuşatmış durumda. Her iki tarafta da gerginlikler ve çatışmalar patlak vermeye devam ediyor. Ukrayna'daki savaşın başlamasından yaklaşık bir ay sonra Bob Avakian (BA) hala büyük önem taşıyan bir makale yazdı. Yazı şöyle başlıyordu:

“Savaşın sisi”, bir savaş durumunda birçok şeyin belirsizleşmesi gerçeğine atıfta bulunur. Basitçe söylemek gerekirse, tam olarak ne olduğunu söylemek genellikle zordur. Bununla bağlantılı olarak, bir kez başladıktan sonra savaşın kendi dinamikleri vardır: İşler çoğu zaman bir savaşı başlatan veya savaşa dahil olan insanların gitmelerini beklediği gibi gitmez. Bu durumun sadece Rusya ve Ukrayna açısından değil, aynı zamanda ABD liderliğindeki emperyalist ittifak (NATO) ile Rusya arasındaki “vekalet savaşlarını” da içeren -Ukrayna’ya büyük miktarda silah sağlamak ve Rusya’ya karşı ekonomik savaş (“yaptırımlar” şeklinde) yürütürken NATO ülkelerinin özellikle Rusya’ya komşu veya yakın olanların askeri “hazırlığını” artırmak gibi- mevcut savaş durumunda çok ağır bir anlamı var.

Bu durum -kasten veya bir veya iki tarafın hataları yoluyla- gerçek bir tehlikeyi içermektedir; Rusya ile ABD/NATO arasında doğrudan bir savaşa yol açabilir ve bu da dünyanın her yerinden halkların varlığını tehdit edecek bir çapta nükleer silahların kullanımını içerebilir.

Ukrayna halkına yaşatılan korkunç acılar emperyalist bir savaş suçudur. Ukrayna ve Doğu Avrupa’nın iltihaplı ortamı, nükleer savaşa kadar varabilecek daha yoğun ve daha yaygın bir savaşın fitilini ateşleyebilecek potansiyel patlayıcı bir durumdur. Bu savaşa neden olan ve daha da kötüsünü tehdit eden tüm kapitalist emperyalist sistem yıkılmalıdır. BA’nın da dediği

gibi:

Bizler, dünya halkları, artık bu emperyalistlerin dünyaya hükmetmeye ve insanlığın kaderini belirlemeye devam etmesine izin veremeyiz. Mümkün olan en kısa sürede devrilmeleri gerekiyor. Ve bu şekilde yaşamak zorunda olmadığımız bilimsel bir gerçektir.

**Depremın Birinci Yılında Bir
Kez Daha: "Bugün Acil Olarak
Neye İhtiyacımız Var ve Bu
Ülkenin Egemenleri Ne**

Yapıyorlar”

6 Şubat depreminin üzerinden tam bir yıl geçti. Kuzey Kürdistan’dan Suriye’ye kadar uzanan deprem sonucunda onbinlerce insan öldü ve 14 milyon insan etkilendi. Bu büyük bir doğal afet, fakat doğal olmayan, kabul edilmemesi gereken ve kesinlikle köklerinden sökülüp atılması zorunlu olan bu sistem ve onun egemenleri yaşadığımız dehşetin esas sorumlularıdır. Egemenler, depremin ilk günlerinde hiç bir hazırlıkları olmadığını sadece “imar affı” çıkararak değil aynı zamanda deprem sonrasında da halkı bir kez daha ölüme terk ettiklerini göstermiş oldular.

Tüm bu acılar ve ızdıraplar yaşanırken ve halk kitlelerinin öfkesi siteme ve onun hali hazırdaki rejimine yönelmeye başlamışken, yapılması gereken gerçek bir halk hareketinin örgütlenmesi ve egemenleri iktidarlarından etmekken, tüm toplum -buna “sol sosyalist” cenahta dahil olmak üzere- kendisini seçimler ilüzyonu içerisinde buldu ve bu ülkenin egemenleri, onların faşist rejimi yine ve yine seçimler aracılığıyla bir “yasallık” kazanmış oldu.

Depremin üzerinden bir yıl geçti ve toplum olarak, sevdiklerimizi soğuk beton yıkıntıları arasında kurtarılmalarını beklerken, bunun için çabalarken donarak ölmelerini hala unutmuyoruz! Ve evet, bu sistemin, onun egemenlerinin halka reva gördükleri bu “kader planını” unutmayacağız! Sömürünün, baskının olmadığı başka bir dünya inşası için, kapitalist-emperyalizmin onun yerel “ağa babalarının” düzenini DEVİRİM yoluyla yıkmak üzere mücadele etmekten yılmayacağız! “Pandemik afet” olan kapitalist sistemi tarihin çöplüğüne göndermeden durmayacağız!

Maraş merkezli depremlerin birinci yılında, daha önce yayınlamış olduğumuz yazıyı öneminden dolayı tekrar yayınlıyoruz.

Ardı ardına gerçekleşen iki büyük deprem, sadece bu ülkede değil, Suriye’de de, yüz binlerce insanı etkilemiş durumda. Binlerce bina yıkılmış ve henüz birçoğuna yardım bile gitmemişken, Türkiye/Kuzey Kürdistan’da ölüm sayıları 8 bini, Suriye’de ise 2500’ü maalesef geçmiş durumda. Enkaz çalışmaları devam ettikçe sayılar hızla artıyor. Suriye’ye yönelik emperyalist güçlerin yaptırımları mevcut felaketi ayrıca derinleştiriyor. Bu deprem sadece bu bölgenin değil, aynı zamanda dünyanın yaşadığı en büyük depremlerin başında geliyor.

Daha önceki [açıklamamızda](#) söylediğimiz üzere **deprem bir doğal afettir fakat içinde yaşadığımız sistem, olası felaketlerin insanlığı ve üzerinde yaşayan diğer canlıları nasıl etkilediği, tamamen toplumun örgütlenme biçimiyle ilişkilidir.** Kapitalizmin olmadığı bir sistemde de felaketler sonrasında birçok faktörden ötürü canlar yitirebiliriz. Ancak kapitalist sistemin örgütlenme; biçimi, sosyal ilişkileri, insanın, doğayla ve diğer canlılarla gerekli olan en mümkün uyumu içerisinde ele almanın tam aksini yapar. Kapitalist üretim ilişkileri -özel mülk edinme temelinde toplumsallaşma- temelinde bir siyasi yapılanma ve bu siyasi yapılanmanın hükmettiği bir sosyal örgütlülüğü dayatır. İnsanlığın yaşadığı büyük ve gereksiz acıların kaynağı bu sistemin örgütleniş biçimidir!

Şimdi bazılarının bu afeti fırsat bilerek elindeki malların fiyatlarını artırmaları -ki genelde bunlar yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz temel gıda maddeleridir- birkaç ‘‘kendini bilmez’’ ‘‘münferit’’ yaklaşımı değildir. **Zira bu sistemde sürekli olarak pompalanan şey her krizin bir ‘‘fırsat’’ olduğu anlayışıdır.** Evet yüzbinlerce insanın acısı üzerine yapılan ‘‘küçük’’ hesaplar, **bu sistemin işleyişine içkindir**, bazı insanların ‘‘insanlıklarını’’ yitirmesinin sonucu değildir! Şüphesiz herkes aynı yaklaşımı göstermemektedir; lakin anlaşılması gereken şey, bu sistemde insanların üste

çıkabilmeleri için acımasızca başkalarının üzerinden yükselmesi zorunluluğunun çok güçlü bir dinamiği olduğudur.

Açıkça dile getirmemiz lazım, şu anda yaşadıklarımız, bize dayatılan bu dayanılmaz acılar bir sistemin işleyişi temelinde gerçekleşse bile baş müsebbibi Erdoğan ve 20 yıldır evrimleşerek ilerleyen İslamcı/Türkçü faşist rejimidir. **Bu baskı ve sömürü sistemini sürdüren, sürekliliği için canhıraş önderlik eden, sistemin tepesinde duran Erdoğan baş suçludur.** Ve bu hakikat sadece bu depremle sınırlı değildir. Kürt ulusunun kanla bastırılmasından, ülkenin bir dünya kapitalizminin tedarikçiler cennetine dönüştürölüp, yoğun sömürü ve baskı koşullarında milyonlarca insanın kanını emmesi ve her yıl işçi cinayetlerinde yüzlerce insanın ölmesi ve bu listeye eklenecek yüzlerce acının baş suçlusu da Erdoğan'dır. **Çünkü Erdoğan bu sistemin ve onun hali hazırdaki rejiminin en güçlü ve acımasız savunucusudur.**

Beri yandan Erdoğan rejimini eleştiren ve ondan şu ya da bu düzeyde rahatsızlık duyan bu ülkenin ''muhalif'' hâkim sınıfları, sistemin nasıl işlediğine ve nelere yol açtığına yoğunlaşmak istemezler. Onlar, kapitalizmin insanlık için en iyi sistem olduğunu ve bunun da yönetim biçiminin ''demokrasi'' olduğunu savunurlar. Gücün ''yozlaşmaması'' için, halk tarafından çeşitli araçlarla -parlamento, bağımsız yargı sistemi, sivil toplum kuruluşları vb- ''kontrol'' edilebilirliğini savunurlar. Ama keskin hakikat şu ki, kapitalist sistemin temel işleyiş biçimini ''kontrol'' altına alamazsın. Kapitalist sistemde ''hür'' kapitalist işletmeler sürekli birbiriyle yarış halindedir ve şayet büyümedikleri taktirde başka büyük müteşebbisler tarafından yutulurlar. Marks'ın söylediği üzere **''bu düzene, düzensizlik hükmeder''**. Kısacası Erdoğan'ı eleştiren ve evet şu ya da bu düzeyde ondan ve temsil ettiği değerlerden rahatsızlık duyan bu ülkenin ''muhalif'' sınıfları, **AYNI ÖĞÜTÜCÜ** sömürü ve baskı aygıtını yönetmek için adaydırlar. Her ne kadar bunu yapmak istedikleri yol ve yöntem -rejimi- farklı olsa bile.

Erdoğan ÷lkede 3 aylık olağanüst÷ hal ilan etti. Ardından da bilindik tehditlerini savurdu. Defter tuttuklarını söyledi. Hesap soracaklarını söyledi. Bu rejim ve onun önderi sadece hesap soruyor ve hep bir ''mağduriyet'' şemsiyesi altında saldırıyor. **Binlerce insan ölmüşken ve yine binlercesi göçük altında kalmışken kendilerinin ''mağdur'' olduğunu söylüyorlar.** Aynı kindar ve intikamcı ifadeyle parmak sallıyor, ''gereği yapılacak'' diyor. Peki ne yapıyor? Hala çökünt÷ halinde binlerce binaya yardım gitmemiş, çalışma yapılan enkazlarda gerekli makineler yok ve insanlar kendi olanaklarıyla çabalıyor. Deprem şehirleri akşam olunca karanlığa bürünüyor ve çalışmalar -şayet varsa- duruyor. On binlerce insan soğuk ve açlıkla baş etmeye çalışıyor, temel ihtiyaçlarını kapalı mağazalardan gidermek isteyen insanlara ''yağmacı'' muamelesi yapılıyor. Binlerce gönüll÷ doktor, tıbbi malzeme olmamasında dolayı çaresizce bekliyor. Erdoğan ise önlem olarak borsayı durduruyor, bakanları üretimin aksamadığından övünerek bahsediyor, Hatay Belediye Başkanı'nı AKP'li olmadığı için aramıyor, gazetecileri göz altına alıyor, yandaş basın aracılığıyla ''her yere yetişen devlet'' imajını çiziyor, yaklaşan seçimler için -ki şayet olacaksa- imajının yıpranmaması için devletin tüm baskı araçlarını seferber ediyor. **Erdoğan tehdit ediyor ve söylenilenin aksine Erdoğan aslında tam da ''işini yapıyor''!** Devletin **egemen sınıfın baskı aracı** olduğunu, felaket koşullarında da olsa göstermekten imtina etmiyor.

Binlerce can yıkıntıların altında, binlercesi yaralı olarak yardım bekliyor ve yüz binlerce insan kış koşullarında sokakta kalarak yaşam mücadelesi veriyor. Devrimciler olarak bu acil sorumluluğu yerine getirmeli, daha fazla cana ulaşarak hayatta kalabilmeleri için seferber olmalıyız. Böylesi koşullarda bir saat dahi çok kritiktir! Diğer bir temel hakikat ise, insanlığın ve hiçbir canlının böylesi gereksiz acıları yaşamadığı başka bir dünya mümkün. Bu ancak **gerçek bir DEVRİM** ile, bu sistemi köklerinden söküp atarak ve dünya çapında komünizme doğru ilerleyerek hayat bulabilir. Böylesi bir dünya

hem mümkün hem zorunlu hem de arzulanabilirdir. Tüm bu pislikten dünyayı temizlemek istiyorsanız bizimle iletişime geçin. Sizlerde bizim gibi, **Bob Avakian**'ın mimarı olduğu ve önderlik ettiği **yeni komünizmin** sıkı takipçileri olun. Bu, insanlığın kurtuluşunun gerçekleşmesi için tek temel ve can alıcı bir hakikattir.

Bob Avakian'ın da dediği üzere;

“İki seçeneğimiz var: Ya bütün bunlarla yaşamaya devam edeceğiz

**ve gelecek nesiller de -ki eğer bir gelecekleri olacaksa-
aynısını hatta beterini yaşamaya devam edecek,
veya devrim yapacağız!”**

Komünizmin Gerçeği, Burjuva Demokrasisi Burjuvazinin Sınıf Diktatörlüğü Demektir

Editörün notu: Aşağıda bir okurumuzun yaptığı çeviri İngilizceden yapılmıştır. Yazının orijinali İran Komünist Partisi Marksist-Leninist-Maoist'in teorik yayın organı olan *Atash* (Ateş) içerisinde yayınlanmış (143. Sayı, Ekim 2023) bir yazı dizisi olup İKP (MLM)'nin websitesi olan cpimlm.org içerisinde Farsça paylaşılmıştır. Farsçadan İngilizceye çeviriyi ABD'li devrimci komünistler yapmıştır.

Bölüm 1

Demokrasi bir yönetim şeklidir. Demokrasi bir tür devlet iktidarıdır ve hiçbir hükümet kesinlikle tarafsız değildir. Özünde her devletin bir sınıfı vardır ve demokrasi sınıf doğasından bağımsız değildir. Atash/Fire dergisi #143 İran Komünist Parti Dergisi Marsist-Leninist-Maoist Ekim 2023

Atash dergisinin bu sayısından başlayarak “Komünizmin Gerçeği” sütununda Bob Avakian’ın çalışmalarından ve özellikle Avakian’ın *Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapmayalım Ki?* (Democracy: Can’t We Do Better Than, 1986) adlı makalesinden yararlanarak demokrasiyi tartışacağız. Mesele şu: Siyasi yanılsamalardan ve büyük yalanlardan kopmadan, asla devrim yapamayız ve insanlığın kurtuluşunun hizmetinde, [dünya] nüfusunun çoğunluğu için temelde farklı bir toplum inşa edemeyiz. Bu yanılsamalardan biri de demokrasi yanılsamasıdır.

İran İslam Cumhuriyeti’nin (İİC) teokratik faşist rejimine bir alternatif ve bir ideal olarak burjuva demokrasiden kopmak, İİC’nin dine entelektüel köleliğinin zincirlerini kırmak aynı derecede önemlidir. Aslında, İİC’nin devrilmesi de dahil olmak üzere tüm toplumsal sorunlarımızı ve acılarımızı çözmek için, bu rejimin suçlarını hangi üretim tarzı aracılığıyla işlediğini sormalıyız. Başka bir deyişle, “’Herhangi bir toplumsal sorunu çözecek olan üretim tarzı hangisidir?’ ... ‘bu en temel şeydir... çünkü temel anlamda toplumda yaptığınız her şey ekonomik sistemin ne olduğuna bağlı olarak şekillenir ve sınırlanır. (ki bu da yine ‘üretim tarzı’ demenin başka bir yoludur).” (Bob Avakian. Yeni Komünizm, “1. Bölüm–Hangi Üretim Tarzı Yoluyla?” s. 48-57).

İİC’ye alternatif konusunun geniş bir kesim tarafından ciddi biçimde gündeme getirildiği günümüzde, soldan sağa tüm örgütler, partiler ve programlar alternatif olarak

“demokrasi”yi sunuyor. Her ne kadar cumhuriyeti ya da monarşiyi tartışmaktan kaçınsa da (ABD yanlısı) Rıza Pehlevi demokrasiden kesin bir dille bahsediyor. [ABD yanlısı faşistler] MEK (Halkın Mücahidleri-i Halk) demokratik bir cumhuriyetten söz ediyor. Hatta İİC’nin Mehdi Nasiri gibi bazı kesimleri, “İslam Cumhuriyeti’nden geçiş” veya “çöküşü” sonrasında alternatif olarak laik demokrasiyi önerdiler.² Ama hiçbirisi bu “demokrasinin” kapitalizmin sosyo-ekonomik ilişkileriyle nasıl bir ilişkisi olduğuna dair tek bir kelime dahi söylemiyor. Herkes bunu toplumun ekonomik temellerine dayanmayan bir “ideal” olarak adlandırıyor. Bu arada, Hamaney ve diğer İslamcı kökten dincilerin “Batılı demokrasiye” yönelik gerici ve oportünist saldırıları, burjuva demokrasisini savunmak için bir argüman ve onun “meşruluğunun” kanıtı olarak kullanılıyor. “Demokrasi” bayrağının yükseltilmesi, kendilerini komünist olarak adlandıran Charter of Twenty Organization (Yirmi Örgütün Ortak Bildirgesi)³ gibi sol ve feminist grup ve partilerin açıklamalarında bile benzer bir şekilde görülebilir. Bu da demokrasinin içeriğinin netleştirilmesinin önemini ve gerekliliğini vurgulamaktadır.

Demokrasi Nedir?

Demokrasi her şeyden önce bir yönetim şeklidir. Demokrasi bir tür devlet iktidarıdır ve hiçbir hükümet tarafsız değildir. Özünde her devletin bir sınıfı vardır ve demokrasi sınıf doğasından bağımsız değildir. Bob Avakian, BASics 1:22’de şöyle der: “Derin sınıf ayrımları ve toplumsal eşitsizlikle damgalanmış bir dünyada, demokrasinin sınıfsal yapısından ya da hangi sınıfa hizmet ettiğinden bahsetmeden ‘demokrasi’ hakkında konuşmak anlamsızdır ve dahası kötüdür.” Toplum sınıflara bölündüğü sürece ‘herkes için demokrasi’ olamaz: Şu ya da bu sınıf yönetecek ve kendi çıkarlarına ve hedeflerine hizmet eden demokrasi türünü destekleyip geliştirecektir. Sorun şudur: Hangi sınıf yönetecek ve bu sınıfın yönetimi ve demokrasi sistemi, sınıf ayrımlarının ve bunlara karşılık gelen sömürü, baskı ve eşitsizliğin devamına mı yoksa sonunda

ortadan kaldırılmasına mı hizmet edecek?

Aristoteles ve Platon'dan günümüze kadar demokrasi teorisyenleri demokrasinin; tarihsel olarak koşullandırılmış ve belirlenmiş bir devlet ve sınıf yapısına sahip, evrensel ve ebedi ilkelerini tanımlamaya çalışmışlardır. "Tarihsel olarak koşullandırılmış ve tanımlanmış" olarak demokrasi, sömürücü sınıfların ihtiyaçlarına yanıt olarak belirli bir tarihsel bağlamda ortaya çıkan toplumsal bir kurumdur. Zamanın ve mekânın, sınıfsal-toplumsal bir çerçevenin dışında var olamaz ve ebedi ve sınıfsız bir ilke olarak icat edilemez. Bunu yapmaya yönelik herhangi bir girişim yalnızca sınıflı toplumun sürdürülmesiyle ve insanlığın sınıflı toplumun, devletin ve demokrasinin ötesine geçip geçemeyeceği gibi bir temel sorunun silinmesiyle sonuçlanacaktır.

Günümüzün demokrasisi, yani kapitalizm-emperyalizmin dünya çapında hakim olduğu çağdaki burjuva demokrasisi, kölelik çağındaki Yunanistan ve Roma'daki ilk demokrasi modellerinden farklı olsa da, önemli bir ortak noktaya sahiptirler. Kölelik döneminde demokrasi, devlet tarafından sömürülen sınıflara sınıf diktatörlüğünü dayatmak için de kullanıldı. Nasıl o zamanın demokrasisi sömürme hakkını güvence altına aldıysa, bugün de kapitalistin [proletaryayı] sömürme hakkı, dünya için kapitalist rekabet ve dünya halklarının sömürülmesi, kadınları köleleştirme hakkı gibi sınırlar dahilindedir. Kapitalist toplumsal sistemin ayrılmaz bir parçası ve doğayı yok olma noktasına kadar sömürme hakkı. İşe yarıyor. Tarih boyunca, üretici güçlerin4 büyümesiyle birlikte, sömürü yöntemi, üreticinin (bir kölenin veya köylünün) [işçinin yasal olarak "ait olduğu" bireysel bir köle sahibi veya toprak sahibi tarafından] doğrudan sömürülmesinden uzaklaştı. Böylece ekonomik altyapının kölelikten feodalizme, ardından kapitalizme doğru kaymasıyla orantılı olarak siyasi üst yapının kalbinde yer alan devlet kurumu da değişti.

Dolayısıyla kölelik demokrasisi ve burjuva demokrasisi, üretim araçlarına sahip olmayan ayrıcalıksız sınıf(lar)ın sömürülme

hakkını düzenleyen sınıf devleti türleridir.

Burjuva demokrasisini antik çağın demokrasisinden ayıran şey, burjuva demokrasisinin burjuva devrimlerinden, özellikle de Fransız Devrimi'nden doğmuş olması ve feodalizm çağında kilisenin, monarşinin ve kalıtsal ayrıcalıkların gücüne karşı çıkmasıdır. Bu devrimler tarafından teorize edilen ve yeni kapitalist döneme uygulanan değerler, yasalar ve siyasi üstyapı, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden yeni üretim tarzının ekonomik temellerine karşılık geliyordu. Feodal kolektivizme karşı bireycilik ve kalıtsal ayrıcalığa karşı eşitlik alkışlandı. [Köylüler, köleler ve serfler] topraktan ve toprak sahibi olmaktan uzaklaştırılarak "özgür" işçilere dönüştürüldüler – "sahip oldukları" şey, belirli bir şeyi üretmek için gereken emeğin aksine genelleştirilmiş "çalışma yetenekleriydi". Emeklerini yabancılaştırmakta, piyasada değiş tokuş etmekte ve böylece üretim araçlarının sahiplerine devretmekte "özgür" hale geldiler.

Dolayısıyla burjuva demokrasisi "eşit" hakların dağıtımını değildir. Aksine, kapitalist üretim tarzını ve ona karşılık gelen sınıf ve toplumsal ilişkiler ile kültürü korumak için sınıf diktatörlüğü uygulamasının karmaşık bir örgütlenmesi ve toplumsal bir temeldir.

Burjuva Demokrasisinin Kuramsallaştırılması

Kapitalist toplumun doğuşuna ve konsolide olmasına hazırlık olarak, birçok burjuva teorisyeni burjuva demokrasisi hakkında teoriler geliştirmiştir. Onların demokrasi teorileri, atomize bireylerin ayrı birimler olarak, sınıfsız ve değişmez bir "insan doğasına" göre, meta ilişkileri ve meta üretimi sınırları içinde ve buna uygun olarak hareket ettiği, bireysel oylara dayanarak kendileri ve hatta toplum için kararlar aldığı "ideal" bir burjuva topluma dayanıyordu.

Ancak, [bir kişinin] emek gücünün metalarla değiş tokuş edildiği bir toplumda, herkesin diğerini geçmesi için

aralıksız bir rekabet vardır ve böyle bir rekabetin ve meta ilişkilerinin var olduğu her toplumda, toplumun eşit olmayan sınıflara bölünmesi zorunludur. Yani, her bireyi durmaksızın bir diğerine üstünlük sağlamak için rekabete zorlayan aynı toplumsal çerçeve, toplumu eşit olmayan sınıflara böler.

Burjuva demokrasisi, toplumun çoğunluğuna oranla az sayıda insanın “tanrı vergisi” üstünlük ve ayrıcalıklarına dayanan feodal ilahi hak yasalarının yerine, bireylerin yasa önünde biçimsel eşitliğine dayanan toplumsal yasaları geçirdi. Feodalizmden bu kopuş kendi zamanında devrimciydi, ancak sınıflı toplumu farklı bir biçimde (kapitalizm biçiminde) ve [gerçekte] ekonomik ve sosyal eşitsizliği garanti eden yasa önünde biçimsel bir eşitlikle sürdürdü. Bugün [burjuva demokrasisi] arkaik ve modası geçmiş, aşılması gereken bir engel haline gelmiştir. Toplumu asla olduğu halden daha iyi bir hale dönüştüremeyecektir. İnsanlığın, toplumun ezilen ve sömürülen çoğunluğu ve türümüzün kurtuluşu için sınıf sisteminin ötesine geçmesi gerekmektedir.

Yasal Eşitliğin Biçimi ve İçeriği

Yasa önünde eşitliğin biçimi ve içeriği kapitalist üretim tarzıyla tamamen uyumludur. Yasal eşitliğin temeli çalışma [hakkında] eşitlik değil, insan emek gücünün değişiminde [piyasada] eşitliktir. Kapitalist üretim tarzının işleyişi her zaman nüfusun büyük bir kesimini dışarıda bırakır. Bu nedenle, insan emek gücünün [mübadelesinde] eşitlik yasası, mide eşitliğini ve hayatta kalma eşitliğini kapsamamaktadır.

Yaygın meta üretimi ve mübadelesi (yani kapitalist sistem) toplumlarda egemen hale geldiğinde, eşit olmayan [biçimlerde] insan emek gücünün eşit bir şekilde mübadelesi mümkün hale geldi. Servet [biriktirme] araçları birkaç kişinin elinde yoğunlaştı. Çoğunluk üretim araçlarından koparıldı ve yaşamak için emeklerini üretim araçlarının sahiplerine satmak ve vermek zorunda kaldı. Kapitalizm altında, insan emeğinin değeri artık belirli bir ürünü üretmek için kullanılan somut faaliyetle ölçülmemektedir. Bunun yerine, [emek] herhangi bir ürünün üretimi için bir toplumda (ve bugün dünyanın genelinde) gerekli olan ortalama emek zamanı ile ölçülür: yani, toplumsal olarak gerekli emek zamanı. Mübadele sadece piyasadaki bir ticaret değil, her şeye nüfuz eden ve hatta [insanların] dünya görüşüne hakim olan bir metodolojidir. Dolayısıyla; burjuva eşitlik görüşü, kaynağından, yani [kapitalizmin] toplumsal ve sınıfsal ilişkilerinden ayrı tutulamaz.

Burjuva üretim ilişkileri üzerine kurulu bir toplumda, burjuvazi ile proletarya arasında uzlaşmaz bir çatışma vardır. Üstyapının (yasalar ve mahkemeler, polis ve ordu, bürokrasi ve tüm devlet aygıtının yanı sıra fikirler, değerler, etik vb. dahil olmak üzere) bu toplumu karakterize eden ve kaçınılmaz olarak onunla eşanlamlı olan üretim ilişkilerini ve işbölümünü desteklememesi veya güçlendirmemesi mümkün değildir. [Üstyapı] bu sistemi ve hakim sınıfının çıkarlarını savunmak amacıyla halk kitlelerinin sömürülmesini ve ezilmesini desteklemek ve onlara karşı yaygın şiddet kullanmak için vardır.

Demokrasi ve Seçimler

Birçok [kişi] demokrasiyi sınıfsal içeriğinden ayırır ve özünün kelimenin tam anlamıyla çoğunluk yönetimi olduğunu düşünür. Burjuva demokrasisinin çoğunluğun yönetimi olduğunu, çoğunluk yönetiminin seçimlerde nasıl tezahür ettiğine işaret ederek kanıtlamaya çalışırlar. Ancak her demokratik süreç, toplumdaki hakim sosyoekonomik ilişkilerle bağlantılı olarak değerlendirilmelidir. Seçim, sınıflar ve farklı sınıfları temsil eden [siyasi] partiler arasında arabuluculuk yapan tarafsız bir hakem değildir. Burjuva demokrasisinde seçimler burjuvazi tarafından kontrol edilir ve hiçbir koşulda temel karar alma aracı değildir. Esasında seçimlerin birincil amacı sisteme, egemen sınıfın politikalarına ve eylemlerine “halk otoritesi” damgasını vurmak ve halk kitlelerinin siyasi faaliyetlerini yönlendirmek, kısıtlamak ve kontrol etmektir. Seçim sürecinin kendisi toplumdaki ana sınıf ilişkilerini ve sınıf karşıtlıklarını gizleme ve [seçimleri] toplumdaki atomize bireylerin statükoyu güçlendirmek için resmi siyasi katılıma katılmasına izin veren bir kurumun ifadesi olarak tasvir etme eğilimindedir. Bu süreç insanları sadece yalıtılmış bireylere indirgemekle kalmaz, aynı zamanda onları pasif bir siyasi konuma indirger ve siyasetin özünü atomize pasiflik olarak tanımlar: Bireyler bireysel olarak şu veya bu seçeneğe oy verebilirken, tüm seçenekler atomize “vatandaşlar” kitlesinin üzerindeki aktif bir güç tarafından formüle edilir ve sunulur.

Demokrasi ve Şiddet

Pek çok kişi demokrasinin sınıfların ve dolayısıyla şiddetin ötesinde bir yönetim biçimi olduğu yanılsamasına sahiptir. Kapitalist demokrasinin siyasi felsefesi, devlet aygıtının şiddet tekeline sahip olmasına [dayanır]. Yani, şiddetin devletin askeri güçlerinin ve güvenlik aygıtının [yegane] hakkı olduğunu kabul eder. Burjuva demokrasileri dünyaya egemen olmak için nükleer bomba kullanan ilk yönetimlerdir. Bu kapitalist-emperyalist demokrasiler tarafından yönetilen bir

dünyada, her gün yüz binlerce insan açlıktan ve buna bağlı nedenlerden ölmekte ve her gün çocuk işçilerin ve sınırlarda yerlerinden edilmiş göçmenlerin sayısı artmaktadır. Resmi olarak, dünya nüfusunun yarısı olan kadınlara köle konumu dayatılmaktadır. Ve tüm bunlar aldatıcı “eşitlik” ve “kanun önünde eşit haklar” bayrağı altında yapılmaktadır.

Merhum Zandiyad Amir Hassanpour “Batı” demokrasisinin tarihini ve “Doğu” ülkelerindeki (emperyalizmin tarafından tahakküm altında olan ülkelerdeki) performansını şu şekilde tanımlamıştır:

“Michael Ignatieff (gazeteci, üniversite profesörü ve Kanada Liberal Partisi lideri) gibi demokrasi teorisyenleri, terörle mücadelede demokrasinin durdurularak, sivil özgürlüklerin askıya alınabileceğini ve işkenceye başvurulabileceğini savunmuşlardır. ... ABD’nin Irak’ın işgalinden bu yana geçen 10 yıldaki [sicili], mahkumlara yönelik acımasız işkenceler, muhaliflerin tutuklanması ve kaçırılması, uluslararası tutuklamaları, yurtdışındaki gizli hapisaneler, sivil özgürlüklerin hukuk tarafından ayaklar altına alınması ve tüm bunların [bu demokrasi teorisyenleri tarafından] meşrulaştırılmasıdır. Kendi vatandaşlarına karşı savaşarak, sömürgelerindeki [insanları] öldürerek, Afrika halklarını köleleştirerek, iki Dünya Savaşı ve düzinelerce başka savaş dünya halklarına dayatarak yaratılan Batı demokrasisinin köşe taşlarının her biri toplansa bile Doğu demokrasilerinin [sicili] daha parlak olmayacaktır. Amerika Birleşik Devletleri’nin aksine, Hindistan’ın demokratik sistemi işgale, soykırıma, soykırıma dayalı köleliğe ve ırk ayrımcılığına karşı mücadele sürecinde doğmuş; merkezinde şiddetsizlik, bağımsızlık ve dekolonizasyon olan fikir ve uygulamalar ile kurulmuştur. ... Ancak bağımsızlıktan altmış üç yıl sonra, kölelik, feodal ilişkiler ve sorunlar devam ederken şiddetin yeni biçimleri bu alt kıtadaki insanların hayatlarını cehenneme çevirdi: Kaçakçılık, erkek, kadın ve çocukların bu amaçla ticareti cinsel sömürü ve organların alınması, köle

çalıştırma, zorla ve borç karşılığı çalıştırma, cenin öldürme (kız çocukları), bebek öldürme (kız çocukları); 40 milyondan fazla dul kadına yönelik şiddet, 230 milyon yetersiz beslenen insanla ‘dünyanın en aç ülkesi’, en yüksek çocuk yüzdesi (%48) [yetersiz beslenmeden muzdarip] ve yılda iki milyon çocuğun açlıktan ölmesi (günde 6.000)).”5

DİPNOTLAR:

1. “Sadece şeylerin üretilmesi değil, nasıl üretildikleri de önemlidir. İnsanlar şeylerin üretimini gerçekleştirirken hangi ilişkilere girerler? Başka bir deyişle, üretim ilişkilerine, insanların bu şeyleri üretirken, dağıtırken ve taşıırken hangi ilişkilere girdiklerine geri dönüyoruz. Bunu söylemenin bir başka yolu da, bir kez daha, tüm bunların yapıldığı üretim tarzının ne olduğudur. Bu, toplumda olup biten her şeyin temel koşullarını belirler.” (Bob Avakian, Yeni Komünizm, Bölüm 1, “Hangi Üretim Tarzı Aracılığıyla”, sayfa 53, alıntı ve italikler Atash/Fire’a aittir)
2. Mahdi Nasiri. *İslam Cumhuriyeti’nin Anlatısı Bitti*.
3. İran’daki 20 bağımsız sivil ve sendikal dernek tarafından hazırlanan Asgari Talepler Bildirgesi, 16 Şubat 2023.
4. Üretim güçleri, üretim araçları ve üreticilerin bilgi birikimidir. Örneğin; keşfetme, iç, toprak, fabrika, makine ve bu araçlarla üretimle ilgili bilgi. Feodal dönemin üretici güçleri büyüme düzeyinden çok düşüktü, ancak kapitalist dönemde doğrudan üretici (işçi) çeşitli gelişmiş üretim araçlarıyla çalışır. Bu üretici güçlerin büyüme düzeyi üretim ilişkilerini belirler. Üretim ilişkileri, 1) üretim araçlarının mülkiyeti, 2) üretim sürecine katılanlar arasındaki işbölümü ve 3) servetin bunlar arasında nasıl dağıtıldığı gibi üç bileşeni içerir. Bunlar toplumun “ekonomik temelini” oluşturur. Ve hükümet, kültür ve ideolojiden oluşan siyasi üstyapı,

bu karmaşık [üretim ağının] dönebilmesi ve işleyebilmesi için az ya da çok ekonomik temellerin karakterine uygun olmalıdır.

5. "Demokrasi ve Şiddet," Amir Hassanpour, *Atash/Fire Journal*, No. 105-106, Mart 2011, s. 79-85.

Şimdi Ölüm Oldum: Oppenheimer Filmi Üzerine

''Şimdi ölüm oldum. Dünyaların yok edicisi.''

Amerikalı Prometheus isimli kitabın sinema uyarlaması olan ve Christopher Nolan'ın yönetmeni olduğu Oppenheimer filmi vizyona girmesiyle beraber pek çok tartışmaya vesile oldu. Bilgisayarla yaratılmış görüntü (cgi) kullanmayan, artık norm olmuş kısa film sürelerine meydan okuyan ve IMAX kameraları (65 mm ve insanlığın şu an bildiği en yüksek görüntü çözünürlüğüne sahip) kullanan Nolan birazdan içeriğini tartışacağımız filmi ile bir yandan da ciddi bir biçim ve estetik tartışmasına kapı araladı. Aslında bu tartışmalar sinemanın ne olup ne olmadığına yönelik daha büyük tartışmaların bir parçası.

Ancak niyetimiz bunları incelemek değil, biz daha ziyade ABD emperyalizminin ikiyüzlülüğüne ve caniyane suçlarından birisi olan Hiroşima ve Nagazaki isimli Japon şehirlerinin bombalanması ve film içerisinde bu meseleye dair yürütülen ahlak tartışmalarına değineceğiz. Lakin filmin yönetmeni Nolan yer yer ABD emperyalizmini teşhir ederken kimi yerlerde bir ahlaki görecelilik yaratmakta Oppenheimer ve dönemin bilim insanlarının kendilerini rasyonalize etme çabalarını kimi

yerlerde olumlamakta ve üstü kapalı bir anti-komünizmi kadrajına dahil etmektedir.

Faşizmi Yenebiliriz... Savaşı Bitirebiliriz... Amerikalıları Kurtarabiliriz... Savaşlara Son Verebiliriz

Nolan bahsi geçen bu bahanelerin kimilerini olumlar kimilerini ise kendince kadrajından ''tarafsız'' olarak göstermeye çalışır. Yer yer de mazeretler sıralamaya başlar. Atom bombasının yapılabileceğinin ortaya çıkmasıyla beraber Nazilerin böylesi bir silaha erişiminin olması ihtimali gündeme gelir başka bir fizik dehası olan Heisenberg ve ekibi Nazi Almanyasının bu yıkım silahına sahip olması için çalışmaktadır. Bu noktada Nolan kayda değer bir kısmını Yahudilerin oluşturduğu bir bilim ekibinin hissiyatlar üzerinden harekete geçip örgütlendiğini gösterir açıktır ki bu meselenin maddi temelini kaçırmaktadır. Nitekim ABD, dünyanın kayda değer bir kısmı kasıp kavrulurken 2. Dünya Savaşına 1941 yılında dahil olmuş, limanlarına gelen mültecileri reddetmiş ve insanlık tarihinin belki de en korkunç kıyımı olan Holokost'u sessiz sedasız izlemiştir. Kızıl Ordunun Berlin'e girmesiyle beraber bilim ekibinin rasyonalizasyonu düşer. Şimdi yeni bir mantıksallaştırmaya gitmeleri gerekmektedir: Belki de atom bombasıyla savaşı bitirebiliriz... Nolan ''savaşı bitirebiliriz'' tartışmasını enine boyuna tartışır ancak Japon imparatorunun Truman'a gönderdiği barış isteyen telegrafı her ne hikmetse görmezden gelir, Kızıl Ordu'nun Japonya'yı Mançurya'da sıkıştırmasını ve Çin'de Halk Kurtuluş Ordusunun varlığını da görmemeye karar verir. Ve şu an bile ABD emperyalizminin savunucularının iğrenç nidalarından biri olan ''savaşı bitirdik'' yalanına sığınılır. Bu açık bir çarpıtmadır. Bir diğer mesele ise ''Amerikalıların kurtarılmasıdır.'' Vicdana sahip olan hiçbir insan Amerikan hayatlarının başka herhangi bir milliyetin hayatından daha önemli olduğunu savunamaz ve savunmamalıdır, bu açık bir Amerikan şovenizmidir.

Oppenheimer dahil olduğu sürecin neden içerisine girmişti:

İdeoloji? Bilim tutkusu? Şöhret? Düşünüş biçimi? Hisler? Belki de hepsinden biraz biraz. Zaten asıl mesele de bu değildir ancak tartışmaya değer bir diğer nokta ise Oppenheimer'ın belki de gerçekten nükleer silahların ''caydırıcı'' olduğunu düşünmesidir. ''Belki de'' diye düşünür Oppenheimer; **nükleer silahlar var olduğuna göre kimse artık savaşımaya cesaret edemez ve diplomasi hakim olur.** Oppenheimer kapitalizm-empyrializmin dinamiklerini pek bilmiyor gibi gözükmetedir tıpkı şu an da ''caydırıcılık'' hipotezini savunan liberal lafazanlar ve boşboğaz şovenistler gibi... Hem bu sistemin dinamikleri hem de savaşın kendi özgül dinamikleri güçlerin kullanılabilirlik dengesini ciddi biçimde etkiler. Tam da bugün dünya nükleer bir yok oluşun eşiklerinde dururken caydırıcılık gibi bir hipoteze sarılmak en basit haliyle ahmaklıktır.

Ancak Oppenheimer bu dinamiklerle ilgili önemli bir şeyi fark eder: Truman ile Beyaz Saray'da yaptığı görüşmede artık bu silahlara ihtiyaç olmadığını deneylerin yapıldığı alanın Yerli Halka iade edilmesi gerektiğini söyler ve Truman'ın ''tam tersi şimdi daha fazla silaha ihtiyacımız var. Daha büyük ve daha güçlülerine'' tepkisiyle afallar ve şayet buna devam edersek Sovyetlerin de yapmak zorunda kalacağını bunun sonu gelmeyen ve tehlikeli bir yarışa dönüşeceğini söyler. Gerçekten de şu an geldiğimiz noktada Rusya'nın ve ABD'nin yaklaşık 5000 nükleer başlığı bulunmaktadır. Bahsi geçen nükleer silahlar atılmasıyla beraber yüzbinlerce kişinin korkunç şekillerde ölümüyle sonuçlanan atom bomasından kat be kat daha fazla yok edici güce sahiptir.

''Biz Kiminle Savaşıyorduk?''

Mccarthy dönemi komünist avının failerinden biri durumuna Oppenheimer da düşer. Büyük ölçüde devletin örgütlediği bu süreç bireysel bir intikam savaşı gibi gösterilse de ilginç bir sahnede Oppenheimer'ın eşi ve sorgulama komitesi arasındaki diyalogda savcıya yönelen ironik soru aslında ABD empyrializminin temel motifini gözler önüne serer: Biz kiminle

savaşıyorduk? Nitekim ABD'nin temel amacı başından itibaren Pasifik'te ve bütün dünyada tahakküm sağlamak, emperyalizmin jandarması olmaktır. Şayet söz konusu olan daha fazla insanın ölmemesini sağlamak veya faşizmi yenmek ise ABD neden sırasıyla 1958, 1973 ve 1980 yıllarında Irak, İran ve İsrail krizlerinde nükleer güçlerini nükleer teyakuza geçirmiştir? Neden 1969 yılında Vietnam'ı nükleere boğmakla ve 1958 yılında Çin'e nükleer müdahale yapmakla tehdit etmiştir? Neden Pentagon 2003 yılında Irak'ta nükleer silah kullanmayı planlamıştır? ABD gibi soykırım ve kölecilik üzerine kurulmuş olan bir ülke için belirleyici olmuş olan her zaman Sovyetlerin (komünistlerin) bastırılması ve emperyalist tahakkümdür.

Hiroşima ve Nagazaki: Görüntü veya Metafor

Film açısından tartışma uyandıran bir diğer mesele de ABD emperyalizminin bu korkunç suçunu görüntü olarak göstermemesidir. Lakin bahsettiğimiz olay 250.000 insanın ölümüyle sonuçlanmış, insanların küllere dönüştükleri, sağ kurtulanların radyasyon zehirlenmesinden acı verici

biçimlerde öldükleri o zamana kadar eşi benzeri görülmemiş bir yıkımdır. Nolan Hiroşima ve Nagazaki'nin bombalanması ve kıyım görüntülerinin yer almamasını ''filmin Oppenheimer'ın perspektifini göstermesinden'' ve ''bunun bir belgesel değil bir film olmasından ötürü'' olduğunu açıklar. Bu bakış açısından bakıldığında filmin en güçlü sahnelerinden olan konferans sahnesi ve süreç içerisinde, zaman ilerledikçe radyasyon Japon sivillere yayıldıkça Oppenheimer daha sık ve ağır panik ataklar geçirir, suçluluk bütün vücudunu sarmalaması mantıklı gözükmektedir. Ancak burada bir terslik

vardır lakin film sık sık siyah-beyaz çekimlerle seyirciyi Strauss karakterine ve onun senatodaki konuşma süreçlerine dahil eder. Nolan gibi bir yönetmen için bu ‘‘gözden kaçabilecek’’ ufak bir detay değildir. Aslında Nolan mazeretlerin arkasına saklanır nitekim Hiroşima’da küle dönüşen ufak bir çocuğun görüntüsü ve bu sayının yüzbinler olduğunun insan gözüne gözükmesi Oppenheimer’ın bütün ahlaki rasyonaliyi çöpe çevirecektir. Son tahlilde Amerikan şovenizmi kamerayı ele geçirir, Oppenheimer’ın perspektifi olarak izlediğimiz artık emperyalizmin mührünü vurduğu bir düşün dünyasının yansımalarıdır.

Kendi Emperyalizmini Savunmak

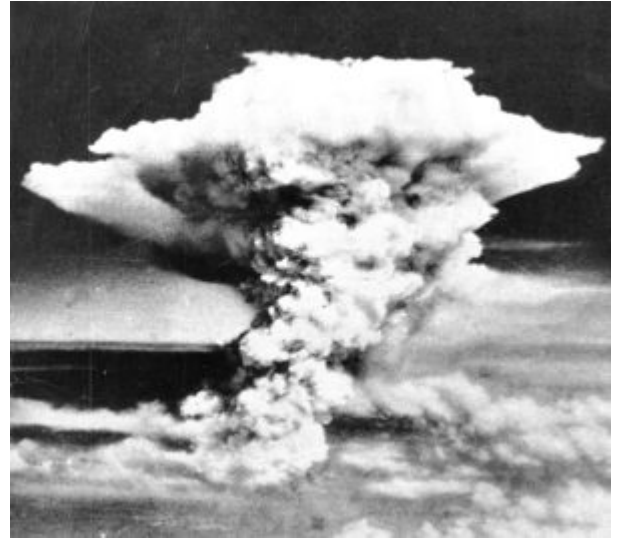
Filmde genelde gösterilen ‘‘komünistler’’ ABD Komünist Partisi üyeleri ve sempatizanlarıdır. Açıktan revizyonist ve ekonomist bir parti olarak ABD KP günümüz TKP’sini andırmaktadır. Nitekim şovenizm noktasında da retrospektif bir biçimde aynı çizgide birbirlerini kucaklamaktadırlar. Nolan, ABD’li ilericilerin, komünistlerin ve bilumum solcuların nasıl kendi emperyalizmlerini desteklediklerini gözler önüne serer. Bu dönemin uluslararası komünist hareketine sirayet etmiş zehirli şovenist bir çizginin Kuzey Amerika’daki bir dışavurumudur. İronik bir şekilde kendi emperyalizmleriyle saf tutanlar Mccarthy dönemi cadı (komünist) avının birer hedefine dönüşeceklerdir: Hemen hepsi fişlenecek, kamusal alandan uzaklaştırılacak, tutuklanacak, yargılanacak ve itibar suikastına uğrayacaklardır.

Sonuç

Bütün bu tartışmaların yanı sıra filmin içerisinde işlenen klasik fizik çağının kapanması ve kuantum çağına geçiş, rölativite ve kesinlik, farklı ekollerin tartışmaları; insanı, maddeyi, şeyleri ve evreni anlamak isteyen komünistler için

değerli gözükmesinin yanı sıra Nolan'ın film dünyasının sunduklarının bir parçasıdır. Biz ''filmi böyle çekmelisiniz'', ''film şöyle çekilir'' gibi dogmatik tartışmalara girmektense filmin esas meselesini kovalamaya, tartışılan meseleleri görebilmeye, burada yapılan soyutlamaları daha ileri bir seviyede gözlemleyip analiz ederek bunun komünist devrime ilerlemede nerede konuşlandığını ve geniş insanlık hazinesinin neresinde konuşlanabileceğini anlama çalışmalıyız. Bu bir anlamıyla ''tarafsız'' bir sinema eleştirisi yapmak anlamına gelmez aksine bizler sinemanın da tıpkı diğer sanatlar gibi son tahlilde objektif realitenin soyutlanmasının bir ürünü olduğunu biliriz ve filmin tartıştığı noktaların tarihsel ve güncel bağlamlarını kovalarız ve bunu her daim komünist yöntem ve yaklaşımla yapmaya çalışırız.

Son tahlilde Nolan'ın kadrajı Amerikan şovenizminden kopamaz ve hakikati cereyan ettiği biçimiyle gösteremez ancak yine de bütün bu tartışmalar, bizim bu tartışmaların bir parçası olarak bütün bu meseleleri kitlelere götürebilmemiz farklı tartışmaları ateşleyebilmemiz, emperyalizmin bu korkunç suçunu açıkça teşhir etmemiz ve bugün karşı karşıya olduğumuz nükleer savaş tehdidini insanlara anlatabilmemiz açısından pozitif nüveler barındırmaktadır. Bu vesileyle devrimci komünistler olarak bir kez daha haykırıyoruz:

İnsanlık için emperyalistlerin çizdiği geleceği ve onların kanlı tahakküm savaşlarını reddediyoruz!

Yok olması gereken insanlık değil bu sistemdir!

LİBERALLER...YALANCI YALANCI

Amerikan imparatorluğunun işlediği suçlar ve dünya halkları ile insanlığın varoluşu için oluşturduğu tehlikeler hakkındaki önemli gerçeklerle yüzleşmeye, bunları dile getirmeye ve başka insanlarla da bunları dile getirmek için mücadele etmekte kararlı olan Daniel Ellsberg'in onuruna.

Bir süredir dürüst liberaller bulmak için bir arayıştayım. Liberalleri (ve ilericileri), bu ülkenin egemen sınıfının tüm tarih boyunca sürekli olarak işlediği büyük ve gerçekten korkunç suçları keskin bir şekilde gün ışığına çıkaran ve bu tür suçları gerektiren kapitalizm-emperyalizm sisteminin doğasını analiz eden, Amerikan Suç Dosyaları serisi de dahil olmak üzere revcom.us'ta yer alan materyallerle ciddi bir şekilde ilgilenmeye davet ettim. Şu zamana kadar sonuçlar bir hayli hayal kırıklığı yarattı: Bildiğim kadarıyla, çok az sayıda liberal ya da ilerici bu meydan okumayı kabul etti -en azından ciddi bir şekilde edenler. (Elbette, bu meydan okumayı kabul edecek olan dürüst liberaller ve ilericileri öğrenmek çok isterim; fakat şu anda bildiğim kadarı ile bu gerçek olmayacak, en azından olması gerektiği şekilde ve çapta gerçekleşmiyor.)

Bu, bana baş rolde Jim Carrey olan ve karakterinin belli bir süre yalan söyleyemediği *Yalancı Yalancı* filmi hakkında düşünmeme sebep oldu. Bunun sonucunda kendisi ve başkaları hakkında, kendisinin de bildiği ama gizli tuttuğu (belki de kendi bilinçaltından bile gizli tuttuğu) rahatsız edici gerçekler gün yüzüne çıkar. Aynı şey liberallerin ve ilericilerin başına gelseydi ve bu ülkenin işlediği suçları, tarihi ve gerçeği hakkında bildikleriyle (ve bilmedikleriyle) ilgili hakikatler gün yüzüne çıksa ve neler ile bilerek yüzleşmeyi reddettikleri ortaya çıksaydı, neler olacağını

görmek çok ilginç olurdu.

Gerçek hayatta liberalleri ve ilericileri yalan söyleyemez hale getirecek (kendilerine de dahil olmak üzere) bir cihaz yok. Dolayısıyla her ne kadar bunun olmasını beklememeyi öğrenmiş olsam da onlara bir kez daha bu ülkenin gerçek tarihi ve doğasıyla ve bu ülkede hüküm süren ve dünyaya egemen olan kapitalizm-emperyalizm sistemiyle ve bunun derin sonuçlarıyla yüzleşmeleri için meydan okuyacağım.

Yazının orijinali için [tıklayınız.](#)

Anti Bilimsel Bir ''Otoritaryanizm Karşıtlığı''

Editörün notu: Çevirisini okurlarımıza sunduğumuz yazı yeni komünizmin mimarı Bob Avakian tarafından 12 Haziran günü kaleme alınmıştır.

Geçtiğimiz makalelerden birisinde, yanlış yönlendirici bir konsept olarak ''otoritaryanizmin'' tıpkı ''totalitarizm'' ''teorisi'' gibi bilim karşıtı bir ''teori'' olduğunu ve bunların Amerikan emperyalizminin çıkarlarına hizmet ederek Amerikan şovenizmini (Amerikalıların ve ''Amerikan tarzı hayatın'' diğerlerinden üstün olduğunu düşünen mide bulandırıcı inanç) teşvik ettiğini incelemiştim. O makalede analiz ettiğim üzere bu ''otoritaryanizm'' ABD emperyalizminin, emperyalist rakibi Çin ve bir başka emperyalist rakibi Rusya'yla şimdi Ukrayna'da yoğunlaşmış olan

rekabeti için ustalıkla kullandığı bir ''teoridir''. Şimdi burada ''otoritaryanizmin'' ''teorisinin'' gerçek anlamı ve amacıyla ilgili biraz daha detaylı konuşacağım.

Öncelikle ''otoritaryanizm'' konsepti kendinden;

ideolojik, siyasi veya toplumsal bir içeriğe sahip olmayarak gerçekten toplumsal, siyasi ve ideolojik içeriklerin üzerini örter veya karartır...''otoritaryanizm'' ile ilgili olarak bunun gerçek ideolojik, politik ve sosyal içeriğine bakmaksızın ''otoritaryen'' demek ''sağ'' ve ''solun'' ''radikallerinin'' özünde aynı olduğu yalanına bir referanstır.

Otoritaryanizm ''teorisi'' siyasi iktidarın uygulanmasını, bahsi geçen toplumun niteliğinden ve özellikle de toplumun ekonomik sisteminin (**üretim biçimi**) temelinden; buna tekabül eden toplumsal ilişkilerden (örneğin; ırksal, cinsel ve toplumsal cinsiyet) ayırır. Bu ters yaklaşım ile toplumun temel niteliğini görmezden gelerek toplumun nasıl işlediği, nasıl ve kimler tarafından yönetildiğini ve işler neden böyle olup nasıl pozitif bir doğrultuda dönüştürüleceğini gerçekten anlamak imkansızdır.

''Otoritaryanizm'' ve Burjuva (Kapitalist) Diktatörlüğü

Otoritaryanizmin bu ''teorisyenleri'' bu kavram ile küçük bir grubun (veya bazen sadece tek bir kişinin, örneğin Rusya'da Putin) toplumdaki geriye kalan herkese dikte ettiğini ifade ederler. Ancak açıkçası ''otoritaryanizm'' konseptinin herhangi gerçek bir anlamı olabilmesi için özünde şunu ifade etmelidir: hakim sınıfların sınırlı bir grup temsilcisinin devlet iktidarını uygularken diğer hakim sınıf temsilcilerini devlet iktidarını uygulanması sürecine aktif katılımın dışında bırakmak.

Burada geçen ''devlet'' (devlet iktidarı) ABD'deki gibi coğrafi veya siyasi bir birim anlamına gelmemektedir (Çevirmen notu: İngilizcede devlet ve eyalet ''state'' olduğu ve ABD toplumunda ''state'' ifadesi yaygın olarak eyaletler için

kullanıldığı için yazar bunu açıklama ihtiyacı hissetmiş). Burada bahsi geçen hakim sınıfların iktidarının yoğunlaştığı kritik devlet aygıtlarıdır ve özellikle de ‘‘meşru’’ şiddet ve silahlı kuvvetler tekeli. ‘‘Meşru’’ silahlı kuvvetler ve ‘‘meşru’’ şiddet tekeli, polis veya ordu gibi resmi kurumlar tarafından Anayasa ve yasaların silahlı güç ve şiddet kullanma yetkisini mevcut sistemin çıkarları doğrultusunda ve o sistemin siyasi temsilcilerinin (başkan veya şiddet uygulanmasına hukuksal olarak izin verme yetkisi olan herhangi bir hükümet yetkilisi) izni ve emri dahilinde uygulamasıdır. Hakim sistemin kapitalizm-emperyalizm olduğu bu ülkede, siyasi temsilciler ve hükümet kurumları özellikle de devlet iktidarının kurumları kapitalizm-emperyalizm sisteminin aygıtlarıdır ve uluslararası arenada bu ülkenin kapitalist-emperyalist yönetici sınıflarının çıkarlarını kollar ve temsil ederler.

‘‘Otoritaryanizm’’ olarak ifadesini bulan devlet iktidarını uygulama biçimi hakim sınıfların diktatörlüğünün özgül bir biçimidir. Bunu anlamak, bu ülkede genelde var olagelmiş olan ‘‘demokratik’’ biçimdeki burjuva diktatörlüğü ve diğer tarafta Cumhuriyetçi Parti’nin açıkça ortaya çıkartmak, itici güç olmak istediği ve rakibi olan diğer hakim sınıfları bu diktatörlüğe aktif katılımdan uzaklaştırmak istediği faşist burjuva diktatörlüğü arasındaki farkı anlamak için kritiktir. ‘‘Otoritaryanizm’’ ile ilgili bir önceki makalede analiz ettiğim üzere, bu faşizmin çok belirli bir tanımı vardır: Siyahilerin ve diğer beyaz olmayan halkların, kadınların, LGBT’lerin, göçmenlerin nefret ve şiddetle bastırılması, doğanın dizginsiz talanı, grotesk Amerikan şovenizmi, çiğ aydın düşmanlığı ve bilim karşıtı delilik.

Şimdi çok açık olmak adına; Siyahilerin ve diğer beyaz olmayan halkların, kadınların, LGBT’lerin, göçmenlerin nefret ve şiddetle bastırılması, doğanın dizginsiz talanı gibi saldırı savaşları ve diğer insanlığa karşı işlenen suçlarda: Bunların hepsi bu sistemin üzerine bina edilmiştir ve bu kapitalist-

emperyalist sistem bütün bunlara ihtiyaç duyar. Bu sistemin bütün temsilcileri Amerikan şovenistidir. Bu sistemin bütün temsilcileri , bu ülkenin kapitalist-emperyalist hakim sınıflarının çıkarlarını kollamak ve uygulamak için bilimi ve hakikatleri çığ bir şekilde tahrif eder ve reddeder. Aradaki fark ise bu sistemin ''burjuva demokratik'' temsilcilerinin (bu ülkede Demokrat Parti tarafından temsil edildiği gibi) bütün bu baskı biçimleriyle mücadelede belirli seviyede bazı tavizlerin verilmesi, bu baskıların biraz ''içerlenmesi'' gerekliliğini ve rasyonel düşünceye belirli bir seviyede uyum sağlamanın gerekliliğini tanımalarıdır. Diğer taraftan ise faşistlerin fanatik arzusu ve hedefleri herhangi bir ''içerme'' olmaksızın bütün baskıların dizginsiz ve aleni uygulanması yönündedir.

Bunun daha iyi anlaşılması için *Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasadan* aşağıdaki alıntıyı yapacağım:

Politik yapı ve kurumlarında, yön verici ilkelerinde farklılıklardan bağımsız olarak, hatta çok büyük ve niteliksel farklara rağmen, tüm devletler net bir toplumsal içeriğe ve sınıf karakterine sahiptirler: hakim sosyal ilişkilerin, temelde de en çok ekonomik ilişkilerin (üretim ilişkilerinin) yansımasıdır. Zira belirli bir toplumun nasıl örgütlendiği ve işlediğine ilişkin karar verici ve en nihayetinde belirleyici role sahip olanlar bu ilişkilerdir. Devlet bu ilişkileri koru-maya ve yaymaya, ekonomideki rolü gereği, özellikle de üretim araçları (toprak, hammadde ve diğer kaynaklar da dahil fabrikalar gibi fiziksel yapılar, teknoloji ve benzeri) üzerindeki sahipliği ve kontrolünün sonucu olarak baskın durumda olan sosyal grubun -yönetici sınıfın- çıkarlarını desteklemeye hizmet eder. Kapitalist toplumda, baskın durumda olan kapitalist sınıftır. Hükümet yapıları ve süreçleri – ve devletin sınıfsal düzeni ve baskı aracı olabilecek tüm organlar (silahlı kuvvetler, polis, mahkemeler, hapishaneler, yürütme gücü ve bürokrasiler)- bu kapitalist sınıf tarafından kontrol edilmekte ve toplum üzerinde kendi

düzenini sağlayacak şekilde hayata geçirilmektedir. Bu baskının hedefinde toplumun yanı sıra kendisi ile zıt çıkarılara sahip ve/veya onun düzenine direnen güçler de bulunmaktadır. Kısaca, tüm devletler birer diktatörlük aracıdır. Yani, politik iktidar üzerinde tekeldirler, “meşru” şiddetin ve silahlı kuvvetlerin tekeli şeklinde merkezleşmişlerdir. Bir sınıf ya da diğeri çıkarı doğrultusunda bunları kullanırlar. Bu durumda icra edilen her türlü demokrasi, yönetimi elinde bulunduran sınıf demokrasisidir, temelde onun çıkarlarına hizmet eder. Demokrasi bu anlamda onun diktatörlüğünün icrasidir. Toplum uzlaşmaz çelişkilere dayalı farklı çıkarılara sahip sınıflardan (ve başka gruplardan) oluştuğu sürece bu durum devam edecek, devlet varlığını sürdürecektir ve o öyle ya da böyle, bir yönetici sınıfın ya da diğerinin çıkarlarına hizmet eden bir diktatörlük olacaktır. Bu bölünmeyi yara-tan uzlaşmaz çelişkilerin kökleri temel toplumsal ilişkilere ve her şeyin ötesinde verili toplumda ağır basan üretim ilişkilerine dayanmaktadır.

Burjuva (kapitalist) hakim sınıfların devlet iktidarını yani diktatörlüğünü kullanmaları bağlamında ‘‘burjuva demokratların’’ ‘‘otoritaryanizm’’ eleştirisi esasında şu argümana denk düşer:

Burjuva diktatörlüğü, diktatörlüğün uygulanmasını hakim sınıflar içerisindeki küçük bir grupla sınırlandırmaktan ziyade kapitalist sınıfların temsilcilerinin daha geniş katılımına izin siyasi yapılar ve süreçler ile daha iyi uygulanır (ABD’de Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti’de hakim sınıfların temsilcileridirler). Ve argüman devam eder:

Aynı zamanda bu burjuva diktatörlüğü ‘‘burjuva demokrasisi’’ sürdürülerek çok daha iyi uygulanır-bahsi geçen demokrasi kapitalist sınıfın sınırları ve kurallarıyla sınırlanmış bir demokrasidir; insanlar bazı haklara sahiptirler, bu haklar hakim sınıfların çıkarlarını tehdit etmeyene dek ve insanlar oy kullanabilirler, oy verme seçenekleri hakim sınıfların

çıkarlarını temsil ettikleri sürece.

Sosyalist Devlet İktidarı-Radikal Olarak Farklı ve Özgürleştirici

Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa kapitalist sınıfın diktatörlüğünün karşısına temelden zıddı olarak sosyalist devlet iktidarını yani proletaryanın diktatörlüğünü yerleştirir:

Bu demektir ki, özsel karakteri ve temel ilke, yapı, kurumları ve politik süreçleri bakımından proletaryanın temel çıkarlarına hizmet etmek ve onun ifadesi olmak zorundadır. Proletarya sömürsü kapitalist refahın ve birikimin motorudur. Onun sömürsü kapitalist toplumun temel işleyiş kanunudur. Bu yüzden onun sömürden kurtuluşu yalnızca amacı tüm baskı ve sömürü ilişkilerini ortadan kaldırmak ve bir bütün insanlığın kurtuluşunu sağlamak olan komünist devrim aracılığıyla mümkündür.

Aynı zamanda on yıllardır yaptığım çalışmalarda komünist hareketin, Sovyetler Birliği ve Çin'in (Sovyetler Birliğinde 1950 ortalarında ve Çin'de Mao Zedong'un ölümü ile 1976'da kapitalizmin restorasyonuna kadar) geçmiş tecrübelerini özetledim, aynı zamanda geniş insan tecrübesinden öğrenerek yeni bir komünizm ileriye çıkartıldı; bu, bir yandan daha önce geliştirilmiş olan komünist teorinin devamıdır ancak aynı zamanda ondan niteliksel bir sıçrayışı ve önemli biçimlerde kopuşları da içerir. Sosyalist topluma uygulandığında muhalefetin önemi, entelektüel ve sanatsal mayalanma ve insanların haklarının korunması, özellikle de devlet tarafından suistimal edilmesinin engellenmesi proletaryanın diktatörlüğünün uygulanmasının çerçevesinin içerisinde ve önemli bir parçasıdır. Bu, ''sağlam çekirdek temelinde bir hayli esneklik'' ilkesi ve metodunun uygulanmasıdır ki Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasada şu şekilde ifade edilmiştir:

Bu; bir yanda, içinde ona önderlik eden unsur olarak devrimci komünist partisi de olmak üzere toplumda etki alanını genişleten sürekli bir kuvvet olmalı demek. Parti burada komünizmin ilerletilmesi gerektiğine kesinkes emin ve bu mücadelenin gereklerini tüm zorluklara ve engellemelere rağmen kararlılıkla yerine getiren kuvvettir. Diğer yandan eş zamanlı şu da demek: Bu “sağlam çekirdeği” devamlı olarak güçlendirme temelinde toplum içinde insanların genelinde “farklı doğrultularda hareket eden,” değişik fikir ve programları, uğraş alanlarını deneyimleyen ve onlarla mücadele eden çok farklı çeşitlilikte düşünce ve aktivite için koşul ve faaliyet alanı olması. Ve bir kez daha söylersek, tüm bunlar öncü parti ve “sağlam çekirdek” tarafından her anlamda “kucaklanmalı” ve tüm farklı yollarına rağmen komünizm hedefi doğrultusunda onun geniş yolunda ilerlemeye katkı sunmalarına olanak tanınmalıdır.

Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasada ‘‘sağlam çekirdek temelinde bir hayli esneklik’’ ilkesi ve metodu; devlet aygıtları ve toplumun önemli katmanlarına, örneğin; eğitim, bilim, kültür ve medyaya uygulanmaktadır. Bu Anayasaya yönelik yapmış olduğum şu açıklama derinlemesine doğru ve kritik şekilde önemlidir:

Başka hiçbir yerde, fiilen herhangi bir hükümetin kurucu veya rehber belgesinde bu Anayasa’da somutlaştırılmış şekliyle, sadece korunmaları değil muhalefet etme, entelektüel ve kültürel mayalanma hakkı üzerine bir şey yoktur. Bu anayasa sağlam bir çekirdekle, eğitim sistemi aracılığıyla ve bir bütün olarak toplumda insanların hakikat nereye götürürse götürsün, eleştirel düşünme ve bilimsel keşif ruhu ile hakikati takip etmelerini sağlayacak bir yaklaşımla ve bu şekilde dünyayı sürekli olarak öğrenecekleri, onu insanlığın temel çıkarlarına uygun olarak değiştirmeye daha iyi katkıda bulunabilecekleri, tüm sömürünün ortadan kaldırılacağı ve buna karşılık gelen toplumsal ilişkiler ve siyasal kurumların dönüştürüleceği, tüm baskı ve sömürüyü ortadan kaldırmak

amacıyla ekonominin sosyalist dönüşümü için bir temele sahiptir.

Tabii ki bahsi geçen ve radikal olarak farklı bir sistem olan sosyalizmin temsilcilerinin siyasi iktidarlarını uygulamaları konusunda yani sosyalist devlet iktidarı, proletaryanın diktatörlüğü konusunda burjuva ''teorisyenlerin'' her kanadı bu devrimci devlet iktidarının herhangi bir biçimine aynı sebepten ötürü karşı çıkarlar: Bu temel sebep, sosyalist devlet iktidarının, kapitalist sistemin bel bağladığı baskı ve sömürü ilişkilerini kökünden söküp atacak olan kitleleri güçlendirmesi ve onlara kurumsal bir güç sağlamasıdır.

Sosyalist devlet iktidarı bütün insanlığın, dünyanın her tarafındaki insanların; bütün baskı ve sömürü ilişkilerinden komünizmin dünya çapında sağlanması ile kurtulunmasını hedefler. Dünya çapında komünizm ile insanlığın bir bölümünün diğerini sömürmesi, ezmesi ve baskı kurmasının, herhangi bir kesimi üzerinde diktatörlük uygulamasının zemini tamamen lağvedilecek ve yok edilecektir. Özgürce ortaklaşan insanlardan oluşan dünya topluluğu, kapitalist-emperyalist sistemin tahakkümü altında yaşadığımız dünyayı karakterize eden derin bölünmeleri ve bu bölünmelerin korkunç sonuçlarını değiştirecektir.

Son Bir Nokta: ABD Emperyalistleri Dünya Klasında İkiyüzlüdürler ve Kendi Çıkarlarına Hizmet Ettiği Müddetçe ''Otoritaryanizmi'' Desteklerler

''Otoritaryanizm'' ''teorisinin'' bilim karşıtı niteliğini ve bu ''teorinin'' ABD emperyalizminin hizmetinde kullanılmasını teşhir ettiğim makalede ABD'nin bugün ve tarihsel olarak da dünya çapında pek çok ''otoriter'' devlet ile müttefik olduğunu ve hatta kimi zaman başka ülkelerde zorla bu tip hükümetler yerleştirdiğini söylemiştim.

Aşağıdaki liste İkinci Dünya Savaşından bu yana ABD'nin müttefikleri ve pek çok durumda; kanlı darbeler, işgaller

yoluyla ABD bu ülkelerde ''otoriter'' (bu ''otoriteryanizm teorisyenlerin'' ''mantığına'' göre ''otoriter'' olarak nitelendirilecek) hükümetler kurdu veya yerleştirdi:

- Şili
- Brezilya
- Haiti
- Küba (1959 devriminden önce)
- El Salvador
- Nikaragua
- Guatemala
- Honduras
- Panama
- Dominik Cumhuriyeti
- Yunanistan
- Polonya
- Endonezya
- Filipinler
- Güney Kore
- Güney Vietnam
- Çin (1949 devriminden önce)
- İran
- Irak
- Türkiye
- İsrail

Ve yine tekrar ediyorum bunlar ABD emperyalizmi tarafından II. Dünya Savaşından bu yana desteklenen ve genellikle kanlı darbeler ve işgaller yoluyla kurulan ''otoriter'' devletlerin kısmi bir listedir.

ABD emperyalistleri dünya klasında ikiyüzlü ve yıkıcı baskıcıdırılar.

Din ve Şovenizm Bu Vahşet Yıkıntılarının Üstünü Örtemez!

Depremde 6 günü geride bıraktık, binlerce canımızı yitirdik ve yine binlercesi göçük altındalar. Nispeten imkanları ya da yakınları olan insanlar deprem bölgelerinden uzaklaşırken, göçük altında kalan ailelerini terk etmek istemeyen ya da gidecek yeri olmayan binlerce deprem/devletzede yaşanan facianın ardından büyük bir açlık ve soğukla, neredeyse sıfır imkanla ya da halkın dayanışması sonucunda elde ettikleri imkanlarla yaşam mücadelesi veriyorlar. Hem göçük altında kalanları çıkarmak için seferber olmak, hem yaralılara sahip çıkmak hem de açlık ve soğuğa karşı mücadele etmek, adıyla söylemek gerekirse büyük bir Savaştır. **Bu savaş, bu sistemin ve katil devletin örgütlenme biçimi, yarattığı ağır koşullara karşı büyük bir Savaştır!**

İnsanlar göçükleri kaldırmak, canları kurtarmak, evsiz kalan insanlara sahip çıkmak için devletten yardım beklerken, bu ülkenin hakim sınıf yöneticileri ve onun köktenci dinci ''düşünürleri'', ''Allah'ın kudretinden'', katledilen insanların ''şehit'' olduğundan ve kaderden bahsediyorlar. Bu İslamcı Türkçü faşistler en iyi bildikleri şeyleri yapıyorlar. **Din ve şovenizm örtüsüyle, yaşanan bu vahşetin yıkıntılarının üstünü kapatmak istiyorlar. Bunun için insanlara yardım yollamak yerine 105 bin din görevlisi yolluyorlar.**

Beri yandan ise insanlar depremin üzerinden bir hafta geçmesine rağmen neredeyse gerekli hiçbir yardımı almamışken, bu yaşadıklarının kader olmadığını, Erdoğan'ın söylediği gibi ''bir planın parçası'' olmadığını çok büyük bedeller ödeyerek görüyorlar. 0 yüzden bu din örtüsü, böylesi bir toplu katliamın yıkıntılarının üzerini kapatamıyor. Devleti ve onun

yöneticilerini ‘‘kudretli’’ ve ‘‘yeterli’’ göstermek için deprem bölgesinden yayın yapan anaakım medya çalışanlarından bazıları bile -ki bu insanlar şimdiye kadar bu rejimin sadık takipçileri ve savunucuları olmuşlardır- böylesi bir suçun parçası olmak istemiyorlar ve halkın yaşadığı acıları şu ya da bu düzeyde, dile getiriyorlar.

Hakim sınıflar aynı zamanda ağır Türk şovenizmini devreye sokuyor. Bu ülkenin ‘‘güçlü’’ olduğunu ve bu milletin ‘‘üstün’’ ‘‘özel kumaştan’’ olduğunu ön plana çıkararak, sisteme ve onun yöneticilerine yönelen öfkeyi söndürmeye en azından durdurmaya çalışıyorlar. Gerçekleri anlatan kim varsa ister halktan olsun, ister devrimci, herkesi ‘‘vatan haini’’ ilan ediyorlar. Depremin ilk saatlerinden itibaren seferber olan ve örgütlü devlet gücünden bin kat daha iyi çalışan Haluk Levent ve Ahbab’ı, rejimin maaşlı trolleri hedef göstererek, ‘‘vatan için’’ çalışmadığını kendi ‘‘popüler sanatçı’’ kimliği için çalıştığı gibi saçmalıkları yayıyorlar. Halbuki aynı düşünüş biçimine sahip olmayan bir sürü sanatçı, yazar ve aydın, depremin ilk saatlerinden itibaren, Ahbab’ın bölgedeki çalışmalarına geceli gündüzlü katıldı ve bu halkın acılarına ve yaralarına bir nebze de olsa cevap olmaya çalıştı. Onlar halka yardımcı olmak isterken ‘‘hain’’ ya da ‘‘çıkarıcı’’ ilan ediliyorlar.

Türk şovenizmi sadece bununla sınırlı değil. Bu ülke, Ermenilerin soykırımı, azınlıklaştırılmış Rumların zorla göç ettirilmesi ve katliamları, Kürt ulusunun sistematik imha, inkar ve katliamları üzerine kurulmuştur ve ister İslamcı olsun ister Kemalist, Türk şovenizmi hakim sınıfların ‘‘birlik harcıdır’’. Bu temel ve yalın bir hakikattir. Bununla birlikte, Kuzey Kürdistan’da yaşayan azınlık Arap halkı, her zaman hakim sınıfların hedefi olmuştur. Bu ülkenin resmi tarihi, Osmanlının yıkılışının önemli bir nedeni ‘‘Arap ihanetçileri’’ olarak gösterip, on yıllar boyunca toplumda bir Arap düşmanlığı yaymıştır. Özellikle 2011’de Suriye’deki savaşın etkisiyle birlikte 6 milyona yakın Suriyeli’nin

Türkiye/Kuzey Kürdistan'a göçü, Arap düşmanlığını, göçmen düşmanlığı ile körüklemiştir. Depremi hemen ardından bölgede yaşına ve bu depremin en az diğer halklar kadar mağduru olan Araplar, -özelde Suriye'li Araplar- hedef gösterilmeye başlamış ve yağmacı ilan edilmiştir. Bu gerici saldırının iki nedeni var; birincisi, temel olarak Türk şovenizminin toplum içerisinde çok güçlü bir etkisi olduğu hakikatidir. İkinci nedende ise deprem sonrası ortaya çıkan öfkenin rejim tarafından Araplara yönlendirilmesi yatmaktadır. Rejim böylece Türklerin her koşulda ''asıl'' olduğunu, ''devlete ve düzene'' bağlı olduğunu, yağmacıların ve isyancıların ise ''Türk olamayacağı'', ''hain olduğu'' şovenizmini pompalamakta ve Arapları özel olarak ise Suriye'lileri şeytanlaştırmaktadır. Bu kampanyaya sözde rejim muhalifi kafatasçı Türkçü faşistler de katılmaktadır.

Rejimin ''yağma'' diye ifade ettiği şeylerin ezici bir çoğunluğu deprem/devletzedelerin hayatta kalabilmek için marketlerden, henüz yıkılmamış olan binalardan aldıkları temel ihtiyaçlardır. İnsanların – ister Türk olsun, ister Kürt isterse Arap- yaşanan vahşet sonrasında geride kala ailelerini yaşatmak, koruyup kollamak istemeleri kadar doğal bir şey olamaz. Bu sistemin doğal afet sonrasında nasıl aciz olduğu, dehşet üzerine dehşet yarattığı gerçeği, Arap halka ve Suriyeli göçmenlere yönelik linç girişimleriyle gizlenemez. Fakat rejim ve onun sahadaki savunucuları, sosyal medyadaki maaşlı trol ordusu, göçmenlere işkence görüntülerini göstererek, ''kahramanlık'' hikayesi yaratmak istiyor. ''Yüce Türk'ün'' en ağır koşullarda dahi ''vatana sahip çıktığı'' şovenist zehrini kusuyor.

Daha önceden de söylediğimiz üzere, iki zehirli ideoloji olarak İslamcılık ve Türk şovenizmi bu rejim altında öyle bir bileşim gerçekleştirdi ki, toplumun üzerine bir karabasan gibi çöktü. Toplumdaki en ufak itirazı ''dine ve vatana'' karşı olmakla suçladı ve bastırdı. Ve rejim en iyi bildiği şeyden İslamcı Türkçü faşizmden vazgeçmeyecek! Şayet bundan

vazgeçerse, kendi varlık nedeni ortadan kalkar ve her şeyi kaybedebilir.

Rejim, tüm ağır zehirli dinci ve şovenist saldırılarına rağmen, şimdiye kadar bu siyasi etkinin altında olan kitlelerde dahil, bölgede insanların önemli bir kısmı, **hakikatin derin katmanları**; bu sistemin işleyişi ve yaşadığımız acıların son derecede gereksiz oluşu ve insanlığın devrime ve yeni komünizme olan keskin ve acil ihtiyacının farkında olmasalar da, **hakikatin yalın olan katmanlarını** görebiliyorlar; **bu rejim tarafından çaresizlik içerisinde ölüme terk edildiler!** O yüzden bu rejimin en büyük cephaneliği olan din ve şovenizm, bu vahşet yıkıntılarının üstünü örtmeye yetemeyecek!

İnsanlığın vecanlılarının tüm bu yaşadıkları büyük acılar bizlere bir daha ve bir daha **DEVİRME İHTİYACIMIZ VAR DAHA AZINA DEĞİL!** yalın hakikatini göstermektedir. Daha ne kadar canımızı yıkıntılar altında, soğuktan ve çaresizlikte ölüme terk edeceğiz! Daha ne kadar, bir battaniye için günlerce feryat edip, yaşadıklarımızın ‘’ kaderin bir planının parçası’’ olduğu saçmalığını dinleyeceğiz! Bu felaketten güzel bir şeylerin çıkabilmesi için öğrenelim! Evet, insanlara gidelim ve acil yaralarını sarmak için seferber olalım. Ve evet bugün bu dünyanın en temel ve acil ihtiyacı olan DEVİRİM’i haritaya koyalım! Bu yaşadıklarımızın ve nice acıların yaşanmamasının yegane yolu budur, daha azı değil!

Yıkıntılarının İçinde Umut ve Başka Bir Dünyanın Potansiyeli

Depremiñ üzerinden henüz 3 gün geçti. Deprem bölgelerinde insanlar çaresizce yakınlarını ya da değil, depremzedeleri çıkarmak için dondurucu soğuk ve felaketin getirdiğı şok dalgası altında canlara ulaşmaya, onları kurtarmaya çalışıyorlar. **Her zaman enselerinde hissettikleri ‘‘devlet’’ ve onun ‘‘heybetli gücü’’ bu sefer yok.** Bu ülkeyi yönetenler ve onların ceberut devleti halkın yardımına koşmak şöyle dursun, halkın yardımına koşan devrimcileri, ilericileri, Kürtleri nasıl engelleyebilirsiniz derdinler. Olağanüstü hal ilan edildi ve sosyal medyaya sansür uygulandı. Özellikle Twitter, enkaz altında kalan insanların yer bildirdikleri ve yardım istedikleri bir ağı dönüşmüşken, rejim tarafından böylesi bir sansürün uygulanması insanları tekrar ve tekrar ölüme mahkum etmekten başka bir şey değildir. **İster burada isterse dünyanın başka bir yerinde olsun, bu sistemin ve onun devlet aygıtının görevi insanlığın temel çıkarlarını korumak değildir. Aksine bu sistemin varlığı insanı, doğayı ve üzerinde yaşayan canlıları sürekli olarak yaşamsal tehlikelere atar ve varoluşsal bir krizin eşiğine doğru çeker.**

Ancak sistemin tüm acımasızlığına, ceberutluğuna rağmen yalnız değiliz! Depremiñ hemen ardından dünyanın her bir yanında insanların yürekleri deprem bölgesindeki insanlar için atmaya başladı. Birbirini tanımayan insanlar, hatta Kürdistan’da Elbistan diye bir ilçenin varlığından dahi haberi olmayan insanlar, nasıl yardım edebiliriz diye harekete geçer oldular.

Dört bir yandan insanlar, sadece ekonomik olarak değil, aynı zamanda fiziki olarak da depremzedelere -ki bu aynı zamanda devletzede de demektir- yardımcı olmak için seferber oldular.

Binlerce doktor, hemşire, sağlıkçı hiçbir altyapı, hiçbir ekipman olmamasına rağmen, deprem bölgesine gittiler. Kızılay henüz yeni kan bağıışı çağrısında bulunmuşken on binlerce insan kan verme merkezlerine akın ettiler ve stokları doldurdular. Sosyal medyada ‘‘yabancı kurtarma ekipleri için çevirmen arıyoruz’’ çağrısından dakikalar sonrasında çevirmen dernekleri ‘‘yeterince çevirmen bulduk’’ diyebiliyorlar. Dünyanın çeşitli ülkelerinde ufak burslarla öğrenim görmeye çalışan öğrenciler harçlıklarından 40-50 Euro’da olsa deprem bölgelerine yolluyorlar. Milyar dolarlık şirketlerin CEO’ları görmezlik ve duymazlık içerisinde, ‘‘ülkenin kalkınmasına’’ devam ederken, bu şirketlerin 8500 TL (440 Euro) asgari ücretle çalışan işçileri kendi aralarında topladıkları paraları deprem bölgesine yolluyorlar. Bursa’da bir fabrikada işçiler 24 saat mesai yaparak depremzedeler için battaniye dikiyorlar. Doktorlar depremden hasar görmüş binalarda, artçı depremlerin yoğunluğu ve şiddetine rağmen insanları kurtarmaya devam ediyor. Her yaştan on binlerce insan deprem bölgesine yardım için gitmek istiyor. Ülkenin her bir köşesinde özellikle İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde, her bir köşebaşında insanların kolilerle yardım noktalarına doğru ilerlediklerini görmek normal bir rutine dönüşmüş durumda. Deprem bölgesine gitmek üzere bir STK’nın önüne gelen kamyonu, jenerasyon, cinsiyet, cinsel eğilim fark etmeksizin insanların zincirler yaparak, ‘‘kimliksiz’’ bir şekilde, birlikte çabaladığını görüyorsunuz. 8 yaşındaki çocuk, deprem bölgesine topunu yolluyor. Bazı cesur ve vicdanlı insanların zaman zaman görevlilerin engellemelerine rağmen hasarlı binalara girerek hayvanları nasıl kurtardıklarına şahit oluyoruz. Taksiciler, otobüs şoförleri, kamyon şoförleri, depremzedelere yardımcı olabilmek için bu coğrafyanın her bir köşesinden harekete geçiyor. Depremin olduğu çevre illerde insanlar, sokakta kalanlar için evlerini açıyorlar. Bazı otel sahipleri, otellerini şimdiden turizme kapatmış ve depremzedelere seferber etmiş durumda. Büyük şehirlerdeki bazı gece kulübü sahipleri, ‘‘eğlenemeye vakit’’ yok diyerek, işletmelerini kapatıp deprem bölgelerine gidip enkaz çalışmalarına

katılıyor. Sanatçılar, oyuncular kültür dünyasının emekçileri sadece sosyal medyada değil, bizzat deprem bölgelerine giderek, yardım toplamak için elinden geleni yapıyorlar. **Yoldaşlarımız deprem bölgelerine erzak yollamak için gittikleri süpermarkette erzak alışverişi yaparken, onları hiç tanımayan insanların gücü oranında kendilerine para verdiklerini söylüyorlar.** Ve bir çocuk, 13 yaşında bir çocuk 2 gün sonra, yıkıntıların altından kuşu avucunda bir şekilde kurtuldu. Çocuk ölümün ağırlığına rağmen 2 gün boyunca kuşunu bırakmadı, birbirlerine tutunarak hayatta kaldırlar. Ve bu anlattıklarımız büyük resimden sadece birkaç çarpıcı karedir...

Bu sistemin sahipleri ve düşünürleri insanın ''özünde bencil'' olduğunu, ''rekabetin insan doğası'' olduğunu ve insan doğasının ''değişmez'' olduğunu sürekli ve sürekli biçimde pompalayıp dururlar. Bundan dolayı, insanlık için en uygun sistemin kapitalizm olduğunu ve kapitalist sistem için en uygun yönetimin ise demokrasi olduğu anlayışını savunurlar. Böylece ''özünde kötü'' olan, ''hırs'' sahibi olan insanların çeşitli yasalar tarafından sınırlandırılacağı, yasa karşısında herkesin eşit olacağını söylerler. Ama anlattıkları tamamen yanlıştır ve bir boyutuyla da şehir efsanesidir. **Yanlışlırlar çünkü;** Marks'ın da söylediği gibi **''insan doğası sürekli dönüşümün doğasıdır''**. İnsanlar farklı üretim biçimlerinde ve bunların doğurduğu farklı sosyal ilişkilerde başka türlü düşünür ve davranırlar. Sosyal ilişkiler ve bunların doğurduğu düşünceler toplumun üzerine bir dağ gibi düşer ve gücünü sürekli hissettirir. Fakat insanlar bir kere içinde yaşadığımız koşulların zorunluluk olmadığı bilincine varırlarsa, bilinçleri dönüşürse, maddi yaşamları da dönüşmeye başlar. 0 yüzden verili ve ''mutlak kötü'' bir insan doğası yoktur. **Şehir efsanesidir çünkü** dünya çapında işleyen kapitalist-emperyalist sistemin bizzat kendisi eşitsizlik üzerine kuruludur ve sürekli olarak bunu pompalar. Buna en basit örnek depremlerde en fazla zarar gören -tek değil- bölgelerin temel halk kitlelerinin yaşadığı bölgeler

olmasıdır. Yoksulluk içerisinde olan insanlar çaresizce yardım beklerken, üst sınıflar neredeyse sorun yaşamadan deprem bölgesinden uzaklaşabilir.

İnsanlar özleri itibarıyla kötü değildirler, insanları kötü eden koşullar vardır. Koşullar insanların düşünce biçimlerini, bakış açılarını ve fikirlerini dinamize eder ve sürekli olarak etkisi altına alır. Beri yandan ise aynı koşullar insanların bu dehşetengiz dünya sisteminin ve onun yol açtığı sonuçların gereksiz olduğunu ve bundan mutlak bir şekilde kurtulunması gerektiği zorunluluğunu ve bilincini de ortaya çıkarır.

Biraz vicdan sahibi olan herkes bugün seferber olmuş durumda. Bu seferberlik sadece bu ülkede değil, bu ülke sınırlarının dışına taşmış durumda. **İnsanlar sosyal medyada ‘‘takipçi kazanmak için’’ değil, canları kurtarmak ve depremzedelere yardımcı olmak için seferberlik halindeler.** Bu çaba, bu cüret, bu fedakarlık bugün yaraların sarılması için önemli olduğu gibi, bu dünyanın radikal bir temelde ve mutlaka değişmesi zorunluluğu açısından da güçlü bir potansiyeli barındırır.

İnsanlık için, bu dünya ve üzerinde yaşayan canlılar için bir umut, bilimsel bir umut var. Şayet insanlar, kendilerini hapseden bu kahredici siyasi atmosferin biraz dışına çıkarlarsa, günlük koşuşturmalarının, ‘‘boğulmalarının’’, kariyer planlamalarının, sosyal yalnızlaşmalarının ve kişisel ‘‘tükenmişliğin’’ kaçınılmaz ve mutlak olmadığını anlayabilirler. İnsanlar kendilerini değiştirerek bu dünyayı değiştirebilirler. İnsanlar devrim için değişip, bu koşulları devrim için dönüştürebilirler. Bilimsel bir umut temelinde, bu sistemi alaşağı edip, sömürünün ve baskının olmadığı bir dünya perspektifiyle Yeni Sosyalist Cumhuriyet’i inşa edebilirler. **İnsanlık buna mecbur ve muktedirdir. Evet bunu yapabiliriz, hem de şimdi!**

Earthquake: A “Natural” Disaster; Let’s Get Over This Disaster with Solidarity All Together! Let’s Send the Disaster of Capitalism to the Dumpster of History All Together!

Thousands of people lost their lives and tens of thousands were injured because of two major earthquakes around 7.8 and 7.6 magnitudes and all of its severe aftershocks, the center of which was Maraş (a city in Nord of Kurdistan) but affected many cities. Footage of the dimensions of the disaster are coming from many social media sources and the press. People who were helplessly caught in the earthquake at 4:00 in the morning and all the living beings that have been affected by the ongoing ‘‘concretization’’ are in the grip of death and trauma. In the middle of February and snow cold, thousands of people under the rubble are waiting and trying to be rescued through writing their addresses on various social media platforms. What every person who has a conscience needs to do today is to offer physical and material assistance to people and living beings struggling to survive under the rubble of this catastrophe. **Solidarity and cooperation are key in such processes to save more lives and to take care of the injured.**

As a fundamental truth, natural disasters are a part of the planet we live under, and humanity will have to cope with

these disasters no matter what system it is under. **Another and decisive fundamental truth is that capitalism, which is the current worldwide way of organization of humanity, adds unnatural consequences to such natural disasters.** Despite all the calls from many scientists, the reason for the non-stop constructions on the earthquake fault lines is the profit-centered organization form that rises from this system. Capitalists are in constant competition with each other for profit, and in order to win the race among themselves; they deepen exploitation under this anarchic form of organization of capitalism, they do not consider nature as an “input” and does not take natural phenomena into account. The climate crisis that we are going through which is dragging humanity towards an unknown future -if we have a future at all- is an important truth in terms of understanding what we are talking about.

Besides this catastrophe, there has been a serious increase in cement shares on the stock and the prices of various vital items needed in emergencies such as blankets have doubled. All of these are an example of how capitalism works usually and a perfect example of why we need to get rid of this system and can no longer tolerate it.

Undoubtedly, our world will experience disasters and lose lives without capitalism. But **capitalism can never rationally organize** humans' relationship with nature -on the basis of the possible compatibility of human beings and living beings in nature- and instead of relieving unnecessary/avoidable sufferings, it causes more, and embodies powerful potentials for greater horrors. The rising possibility of the 3rd World War that we are facing today is just one of them.

Now we must get down to the streets and mobilize for all of our souls in need of help. **All financial, moral and physical aids are important for saving every life and providing the necessary assistance to the injured.** What is more important is that this system can be uprooted so that such suffering does

not occur in this country nor in any other geography.
REVOLUTION is the only valid and real way for humanity to save living beings and put an end to all the crises caused by this system, including the climate crisis that our world is going through.

Let's Get Over This Disaster with Solidarity All Together!

Let's Send the Disaster of Capitalism to the Dumpster of History All Together!

The New Communism Collective of Turkey

Deprem: ‘ ‘Doğal’ ’ Afet; Hep Birlikte, Dayanışmayla Bu Afetin Üstesinden Gelelim! Hep Birlikte Kapitalizm Afetini Tarihin Çöplüğüne Gönderelim!

Merkezi Maraş olan ve pek çok şehri etkileyen 7,7 şiddetindeki deprem sonucu yüzlerce insanımız hayatını kaybetti, binlercesi ise yaralı durumda. Birçok sosyal medya kaynağından ve basından yaşanan felaketin boyutlarına dair görüntüler geliyor. Sabahın 4:00'ında depreme çaresizce yakalanan insanlar, betonlaşmanın parçası olmuş tüm canlılar, ölümün ve

travmanın pençesine düşmüş durumdalar. Vicdan sahibi olan her bir insanın bugün yapması gereken, enkaz altında yaşam mücadelesi yürüten insanlara ve canlılara fiziki ve maddi yardımlarını sunmasıdır. **Dayanışma ve yardımlaşma, daha fazla canımızın kurtarılması ve yaralılara sahip çıkılması için böylesi süreçlerde kilit önemdedir.**

Temel bir hakikat olarak doğal afetler yaşadığımız gezegenin bir parçasıdır ve hangi sistem altında olursa olsun, insanlık bu afetlerle baş etmek zorunda kalacaktır. **Bir diğer ve belirleyici temel hakikat ise insanlığın bugünkü dünya çapında örgütlenme biçimi olan kapitalizm böylesi doğal afetlere, hiçte doğal olmayan sonuçlar eklemektedir.** Bilim insanlarının tüm çağrılarına rağmen, deprem fay hatlarının üzerine yapılaşmanın gerçekleştirilmesinin nedeni, bu sistemin üzerinden yükseldiği ve sürekli pompaladığı kar merkezli örgütlenme biçimidir. Kapitalistler karı elde edebilmek için birbirleriyle sürekli rekabet halindedir ve kapitalizmin bu anarşik örgütlenme biçimi, kendi aralarındaki yarışı kazanabilmek için sömürüyü derinleştirmekte, doğayı bir ‘‘veri’’ olarak ele almadığı gibi, doğal fenomenleri de hesaba katmamaktadır. İçinden geçtiğimiz ve insanlığı bilinmez bir geleceğe doğru sürükleyen -şayet bir geleceğimiz olacaksa- iklim krizi bu anlattıklarımızı anlamak açısından önemli bir hakikattir.

Şüphesiz dünyamız kapitalizm olmadan da afetler tanıyacak, canları yitirecek. Fakat **kapitalizm**, insanın ve doğadaki canlıların -mümkün olan uyumluluğu temelinde- doğayla örgütlülük halini hiçbir zaman **rasyonel bir şekilde örgütleyemez** ve gereksiz/önlenebilir acılardan kurtarmanın aksine daha fazlasına neden olur ve daha büyük dehşetler için güçlü potansiyeller bağrında taşır. Bugün karşı karşıya kaldığımız 3. Dünya Savaşı’nın yükselen ihtimali sadece bunlardan biridir.

Şimdi sokağa inmeli, yardıma muhtaç olan tüm canlarımız için seferber olmalıyız. **Maddi, manevi ve fiziki tüm yardımlar her**

bir canın kurtarılması ve yaralılara gerekli yardımın sağlanması önemlidir. Daha önemlisi ise, ne bu ülkede ne de başka bir coğrafyada böylesi acıların yaşanmaması için bu sistemin köklerinden söküp atılabilmesidir. **DEVİRİM;** insanlığın, canlıların kurtarılması ve dünyamızın içerisinden geçtiği iklim krizi de dahil olmak üzere, bu sistemin yol açtığı tüm krizlere son verilebilmesi için **tek geçerli ve gerçek yoldur.**

Hep Birlikte, Dayanışmayla Bu Afetin Üstesinden Gelelim!

Hep Birlikte Kapitalizm Afetini Tarihin Çöplüğüne Gönderelim!

Yeni Komünizm Kolektifi